SOŠ poľnohospodárstva a služieb na vidieku

AVIS 1/2

Dominika
Rogoňová

OBSAH

- Príhovor redakcie 4
- Príhovor pani zástupkyne 5
- Naši bývalí žiaci 6-8
- Záľuby našich žiakov 9-14
- Tipy na túry a výlety v Malej Fatre 15
- Vyspovedali sme naše pani učiteľky 16-19
- Poďakovanie žiakov 20-23
- Pes, priateľ človeka 24-25
- Umelecký opis 26
- Študentská kvapka krvi 27
- "Slobodný" a "nežný" P.O.Hviezdoslav 28-29
- Najlepšie knihy pre tínedžerov 30-31
- Tip na čítanie počas Vianoc 32-33
- Prax našich veterinárov 34-35
- Vedeli ste, že? 36
- Pes, priateľ človeka 37
- Pes domáci 38-39
- Diabetes mellitus u psov a jeho prejavy na očiach 40-41
- Pivoňka - unikát starých materí 42-43
- Zornica - novodobá prírodná dekorácia Vianoc 44
- Anglické okienko - Friendship! 45
- Potulky starou Žilinou 46-47
- Rady a triky pre maturantov 48
- Efektívne učenie 49-51
- Adventný veniec a jeho pôvod 52-53
- Vianočná pošta 54
- Tichá noc 55
- Tichá noc, svätá noc 56
- Vianočné recepty 57
- Cheesecake, jeho história a recept 58-59
- Vianočné prianie 60
- Zabav sa 61-63
- Čo by sme mali poznať a vedieť 64-65
- Naši miláčikovia 66-71

Milí Avisáci!

S novým školským rokom k nám zavítala aj jeseň! Pestré farby obohatili nielen sociálne siete, ale aj okolie. Posledné lúče teplého slnka, ktoré nás šteklili a vytvárali nám úsmev na perách, pomaly pominuli a zavítala k nám pani zima.

December plynie rýchlo a väčšina z nás má vianočnú náladu a teší sa na kapustnicu a zemiakový šalát... a tento rok by sme po dlhšej dobe, mohli mať aj biele Vianoce.

Milí Avisáci,

oslovili ma redaktori časopisu a požiadali ma o krátky príhovor.

Sú chvíle v živote človeka, keď si myslí, že je celý svet proti nemu, že mu chce každý ublížiť. Ten pocit asi prežil každý z nás. Čo je ale dôležitejšie, je po týchto pocitoch si uvedomiť, že my sami zodpovedáme za svoj život a za všetky činy. My sami si musíme zvoliť priority a len my sami sa vieme zmeniť, ak chceme. Ak toto všetko chce robiť za nás niekto druhý, je takmer isté, že to bude končiť neúspechom. Držím palce pri hľadaní správneho smeru svojej cesty...
Oslovil ma jeden príbeh, prerozprávam Vám ho:
Jednu noc zostala partia študentov dlho do noci hore a flámovala. Študenti však dobre vedeli, že ich na ďalší deň čakajú dôležité skúšky, no pitie alkoholu a tancovanie sa im zdalo ako vhodnejší spôsob strávenia večera.
Keď však ráno vstali, uvedomili si, že sa na skúšky neučili, nemajú šancu ich zložiť. Rozhodli sa preto klamať. Potreli si tvár, ruky a oblečenie hlinou a trávou a išli za učiteľom, ktorému vysvetlili, že predchádzajúcu noc boli na svadbe, a keď sa vracali, pokazilo sa im koleso na aute a oni ho museli tlačiť celú noc.
Učiteľ si vypočul ich príbeh a ponúkol im, aby si test zopakovali o 3 dni. Skupinka študentov mu poďakovala. Celé 3 dni sa učili, a keď prišiel čas skúšky, boli perfektne pripravení.
Učiteľ umiestnil každého do inej triedy a dal im test. Boli tam však len 2 otázky. Prvá, za 1 bod, sa týkala učiva, na ktorú vedeli okamžite odpoveď. Druhá, za 99 bodov, však bola omnoho ťažšia: Ktoré koleso sa pokazilo?

Mgr. Elena Raždíková
zástupkyňa riaditeľa školy

Naši bývalí žiaci

Našim bývalým žiakom sme položili tri otázky: ***"Ako sa máš?"***, ***"Čo robíš teraz?"***, ***"Ak niekto povie názov našej školy, čo ti hneď napadne?"***

Marta Bystričanová

Dobrý deň, mám sa dobre, zvykám si na nový systém vysokej školy, ale zatiaľ to vyzerá ako sľubný začiatok. Učím sa a stále dookola sa mi strieda učenie a chvíľky oddychu, ktoré rada trávim s blízkymi, pretože domov chodím len na víkendy a aj v soboty pracujem. Na vysokej škole mám aj predmet laboratórna technika, a pri tom mi vždy napadne, ako sme sa na strednej učili dojiť, a potom samozrejme zážitky, praxe, učitelia a spolužiaci.

Lea Jančuchová

Mám sa super. Po prevzatí maturitného vysvedčenia, som si našla skvelú brigádu na veterinárnej ambulancii, kde som využila veľa poznatkov zo SŠ. Taktiež som sa aktívne venovala turistike, môjmu psovi a kamarátom, takže mám za sebou skvelo prežité leto.

Aktuálne študujem na UVLF v Košiciach, odbor Všeobecné veterinárske lekárstvo. Prednášky máme online kvôli covid-u a na cvičenia chodíme prezenčne. Zvykám si na internát, každo-týždenné cestovanie a život, kedy už je všetko na mojich pleciach a nie na pleciach mojich rodičov.

Prvé, čo sa mi vybaví, sú skvelé zážitky z praxe, ktoré by nevznikli bez super spolužiakov v skupine a učiteľov. Taktiež mi napadne, že som sa utvrdila v tom, čomu sa chcem v živote venovať. Už od detstva som chcela byť veterinárkou a v škole, keď som videla o čom to je a čo je potrebné sa učiť, som si uvedomila, že toto je naozaj tá správna cesta. Je mi ľúto, že sme už od druhého polroka v 3. ročníku prešli na dištančné vyučovanie. Prišli sme aj o stužkovú a všetky veci spojené s posledným rokom na strednej, ale nie vždy si vieme vybrať.

Katarína Majzelová

Dobrý deň, momentálne sa mám veľmi dobre, ale aj unaveno, kvôli cestovaniu do školy. Teraz sa snažím udržať prvý rok na škole, tak sa učím, čo mi sily dávajú. A keď niekto povie slovo "poľnohospodárska", tak si vybavím zábavné praxe, veľa pekných chvíľ, pekne prostredie, ale aj ťažké časy pri písomkách a niektorých učiteľoch (zdravotný stav už neriešim). Teraz mam okolo seba ľudí, ktorí ma podržia a nemám pri nich čas myslieť na zlé. Škola je naozaj super, ale je veľmi ťažká. Dúfam, že tam vydržím celých 6 rokov.

Sona Hrabovská

Dobrý deň, ďakujem za opýtanie. Mám sa dobre, v rámci možnosti. Snažím sa venovať naplno škole, keďže som prváčka na vysokej, tak je toho pre mňa veľa nového a musím si zvykať na iný systém ako na strednej. Momentálne pracujem na protokole z organickej chémie, v ktorom podrobne popisujem prácu z predchádzajúceho laboratórneho cvičenia. Keď niekto povie názov našej školy, spomeniem si na všetky pekné momenty, ktoré som zažila a na skvelých ľudí, ktorých som spoznala.

Rebeka Ozaniaková

Mám sa dobre, študujem v Bratislave, na Univerzite Komenského. Po prvýkrát som ubytovaná na internáte, a tak si zvykám na plnohodnotný 100% študentský život. Nebolo jednoduché nahodiť sa na nový režim. Nová škola, iní spolužiaci, ďaleko od domova a všetko tak veľké a neznáme, obzvlášť keď sme vyše roka fungovali na distančnej forme. No našťastie... Ako všetci dobre vieme, s Marekom Bočkajom sme nerozlučná dvojica, a hoci na začiatku boli menšie komplikácie (keďže nie je prekvapivé, že Marek opäť nezvládol niečo urobiť včas), tak nám osud doprial študovať ešte nejaký ten čas spolu, a tak spoznávame krásy nášho hlavného mesta spoločne.

Ťažko povedať, čo mi napadne ako prvé... Ale rozhodne dominuje nespočetne veľa zážitkov so spolužiakmi a s ľuďmi, ktorých som spoznala na škole, nezabudnuteľní učitelia, ich hodiny, ktoré nám dali toho tak veľa. No a samozrejme milá, vždy usmievavá pani vrátnička, ktorú nahnevali iba chýbajúce prezuvky. Verím, že čoskoro sa situácia ustáli a budeme môcť prísť pozrieť našich učiteľov, ktorým bezpochyby ako VÝBEROVÁ trieda už chýbame.

Zuzana Mariašová

Mám sa dobre.

Práve si robím domácu z morfológie ruského jazyka.

A keď sa povie názov našej školy, tak mi napadne to, ako dobre, že som prestúpila práve sem, lebo nikde inde by som nezažila naháňanie moriek, dojenie kráv, pitvu, atď... 😂 (+ keď sa niekto mužského pohlavia nevie správať, tak spomienka, že si sa na praxi učil kastrovať, vždy veľmi dobre padne a týpka odoženie. 😂)

Záľuby našich žiakov

KEYBORD

Už od samého mala som veľmi rada spievala a hrala na harmonike a predstavovala si, že hrám na klavíri :). A nejako mi to zostalo doteraz.

Na rodičov som v jednom kuse *hučala*, nech ma prihlásia na nejaký krúžok, lebo som sa doma nudila, nemala som čo robiť. Tak sme sa s rodičmi dohodli na speve. S maminou sme sa teda vybrali na ďalší deň do Domu odborov, kde ma prihlásila na spev. Boli sme v takej triede, kde bola učiteľka so svojimi žiakmi, ktorí hrali na keyboarde. Ako tak hrali, hrozne som sa do toho hrania započúvala a zadívala. Páčilo sa mi, ako im chodili ruky po keyboarde, ako krásne, jednozvučne to vedeli zahrať. Tak som sa spýtala maminy, či nemôžem skúsiť aj keyboard. Nemala námietky, tak ma v ten deň prihlásila aj na keyboard.

V 12-tich som začala hrať na keyboarde, no a časom som sa vzdala spevu. Keyboard má bavil viac, mala som k tomu bližší vzťah a doteraz neľutujem, že som sa tak rozhodla.

Pár mesiacov som sa doma učila len na harmonike alebo som si ťukala na stole :), lebo trvalo dlho, kým keybord prišiel domov. No môj záujem o hru na keyboarde bol taký silný, že ma nezastavilo ani to, že som ten keyboard v ten moment nemala. Bavilo ma to či už keyboard bol, alebo nie.

Chodila som naň rok a pol, na každú jednu hodinu som sa tešila, no musela som to prerušiť kvôli škole. Nemala som dosť času na školu a horko-ťažko som to zvládala. Síce som nemala šancu sa tomu plne venovať, doma som na ňom hrávala. Vedela som, že sa k tomu raz vrátim späť.

Ako uplynul od toho rok, nakoniec som sa vrátila späť k hraniu a plne som sa tomu začala znova venovať :).

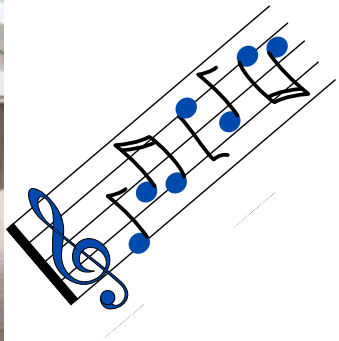
Karolína Ulická I.M

KLAVÍR

Klavír sa vyvinul z čembala, ale na rozdiel od čembala interpret môže ovplyvňovať dĺžku tónov. Pokiaľ na čembale sa mohlo hrať buď iba po tichu alebo iba na hlas, klavír bol schopný dynamicky odstupňovať tón priamo intenzitou úderu. Z tohto vznikol aj názov klavíra – pianoforte (piano – ticho, forte – nahlas). Napriek pesimistickým predpovediam o úpadku o záujmu o klavír, si klavír udržal popularitu od svojho zrodu okolo roku 1750 až dodnes. Už dvesto rokov vyťukávajú skladatelia svoje prvé nápady na klaviatúrach a vzťah stotisíc detí k hudbe je kladne alebo záporne ovplyvnený ich úspechom v zápase s čiernymi (36) a bielymi (52) klávesmi klavíra. Už čoskoro po vynájdení piana sa začali objavovať virtuózni hráči na tento nástroj. Beethoven, Chopin, Liszt, Saint-Saënse, Bartók, Rachmaninov, Rubinstein – a toto je len zlomok z klaviristov – skladateľov, a tých , ktorí sami neskladali bolo stokrát viac.

Beethoven zahájil éru klavírnych virtuózov. Jeho klavírne sonáty, ktoré sú emocionálne hlboké, plné kontrastov medzi lyrizmom a vášňou patria medzi jeho najvýznamnejšie klavírne diela. Najznámejšie sú: Sonáta mesačného svitu, Patetická a Waldsteinská. Sonáty spolu s jeho koncertmi pre klavír a orchester patria aj dnes medzi stály repertoár koncertných umelcov. Chopin a Liszt sú najvýznamnejší klavírni skladatelia a virtuózi obdobia romantizmu. Obidvaja významne ovplyvnili hru na klavír. Chopin zasvätil celý život klavírnej tvorbe. V Etudách akoby vstúpil do samej duše klavíra. Etuda je vlastne technické cvičenie, avšak jeho etudy sú technicky brilantné a emocionálne pestré koncertné skladby. Najznámejšia je Revolučná etuda, ktorú skomponoval v apríli 1831 v Stuttgarte, po dobytí Varšavy Rusmi. Je to výbuch divokého zúfalstva. Chopinove Prelúdia patria k jeho najlepším dielam. Sú to skladby s ohromnou škálou štýlov a nálad. Najznámejšie je prelúdium Dažďové kvapky, ktoré podľa príbehu napísal inšpirovaný dažďom kvapkajúcim zo strechy. Nokturná písal Chopin celý život, a preto sú zreteľným svedectvom rozkvitania a dozrievania jeho štýlu.

Karolína Ulická I.M

Moje malé gazdovstvo

Ahojte,

volám sa Jakub a chcem sa s vami podeliť o radosť z môjho malého gazdovstva.

Bývam v malej dedinke, obklopenej krásnymi horami, nad ktorými sa vypína vrch Kľak.

Moje gazdovstvo sa rozrastalo pomaličky od malička. Začínal som s malými kuriatkami a králikmi. Asi v deviatich rokoch som potajomky kúpil husokačky. Rajčanku si veľmi obľúbili. Po nátlaku na otca, ktorý mi postavil maštaľku, som prikúpil húsky a kačky. Mal som z nich veľkú radosť. Mám na ne pamiatku v podobe vankúša, na ktorom snívam o ďalších prírastkoch do môjho chovu. Avšak môj chovateľský sen sa splnil len nedávno, keď som si priviezol dve odstavčatá. Priberajú, chutí im. V novembri plánujem zabíjačku. A môj miláčik? To je moja mačka Simba. Tá rozveselí celý dvor. Rád sa činím aj v záhrade. Sadím zemiaky, zeleninu, ale moja srdcovka je cesnak. Dukát sa vydaril. Slnečnice, tekvice, cukety, uhorky tiež potešili.

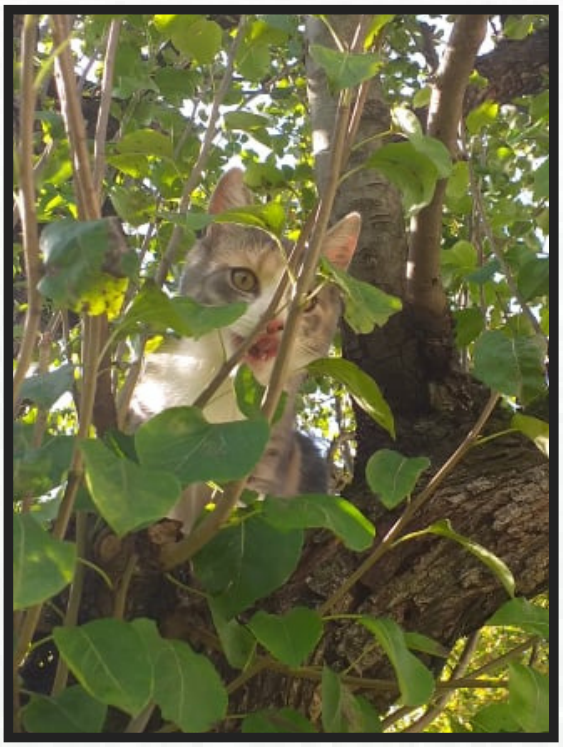
Je to drina, čo vám poviem, ale baví ma to nesmierne a rád by som v tom pokračoval aj naďalej.

Jakub Galia IV.MZ

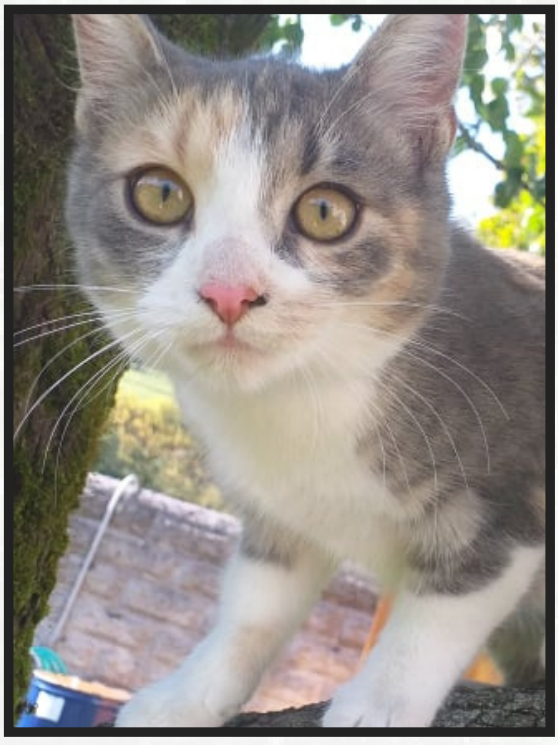

Naša Zuzana Bujňáková zo IV.K - majsterka Slovenska v KICK LIGHT

Ahoj Zuzka!

Kedy si začala so športom?

Už od malička som sa rada hýbala, behala, bicyklovala ... Ale športu som sa začala venovať na základnej škole v 5. ročníku, keď som začala chodiť na basketbal. Telesná bola vždy môj obľúbený predmet a stále je. Snažila som sa na každej hodine podať čo najlepší výkon, svoje výsledky som porovnávala skôr s chlapcami. Chodila som behať za školu, v 8. ročníku som začala hrať hokejbal, florbal. V 9. ročníku som objavila bojové umenia a crossfit, najskôr capoeiru a potom ji-jitsu. Nechcela som vymeškať žiaden tréning avšak prišiel zlom a krátko po začatí 1. ročníka na strednej sa mi stal úraz, keď som rok nemohla cvičiť. Do formy som sa dostávala najskôr len bicyklovaním, potom behom, no stále som sa bála začať poriadne trénovať, až kým mi do života neprišiel správny človek, vďaka ktorému som zistila, aký skvelý je život s kickboxom.

Kto Ťa viedol k víťaznému úspechu?

Bez pochýb môj tréner Jozef Kušmírek. Neustále ma povzbudzoval, vravel mi, že to mám skúsiť na majstrovstvách, lebo na to mám a mal pravdu. Som mu za to neskutočne vďačná. Aj počas víťazného zápasu mi stále kričal, to čo som potrebovala počuť a za to mu veľmi ďakujem. Týmto chcem poďakovať aj ostatným trénerom, ktorí ma pripravovali na zápas. Ďakujem za váš čas, skúsenosti, za každý sparing. Bez vás a vašej podpory by som dnes nebola tam, kde som.

Ako hodnotíš tréningy?

Tréningy sú pre mňa všetko. Prelínanie vytrvalosti a sily je dokonalé. Úplne mi nahradili predošlé tréningy a to, čo ma z nich najviac bavilo kopy z capoeiry, techniky z ji-jitsu aj kondičku z crossfitu.

Koľko času tráviš tréningom a ako zvládaš popritom školu?

Snažím sa 3 hodiny 3-krát týždenne, ale nie vždy sa to dá, keďže študujem až v Žiline a každý deň dochádzam. No nejak to zvládam, pretože kickbox stojí za všetko.

Čo robíš vo svojom voľnom čase?

(Veľa vecí 😄) Väčšinou športujem, rada trávim čas v prírode hlavne v Tatrách, behám s mojimi 4-nohými kamošmi, bicyklujem, plávam, otužujem sa. Rada skúšam nové veci. Venujem sa aj lezeniu. Zatiaľ leziem len boulder, ale čoskoro chcem skúsiť aj lezenie na skale.

Ďakujeme a nech sa Ti darí. **redakcia AVIS**

Tipy na túry a výlety v Malej Fatre

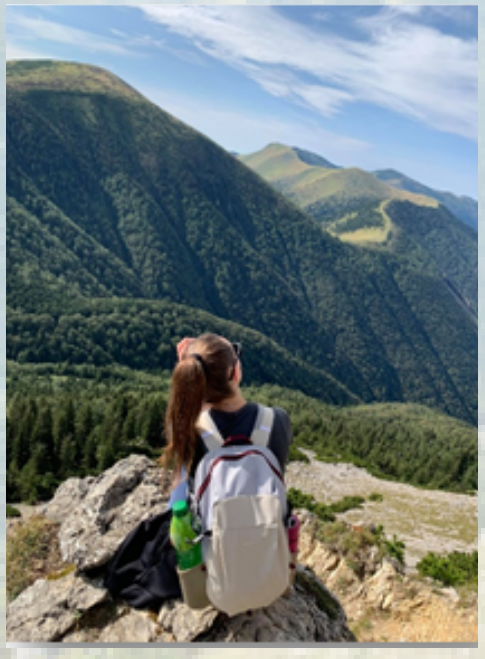
Malá Fatra je jadrové pohorie na severe Slovenska, v Žilinskom kraji. Je súčasťou krajinného celku Fatransko-tatranskej oblasti, ktorá je súčasťou Vnútorných Západných Karpát.

Malá Fatra naozaj ponúka krásu prírody, ak by ste niekedy mali chuť ísť na výlet, môžem vám odporučiť tieto 3 moje obľúbené miesta.

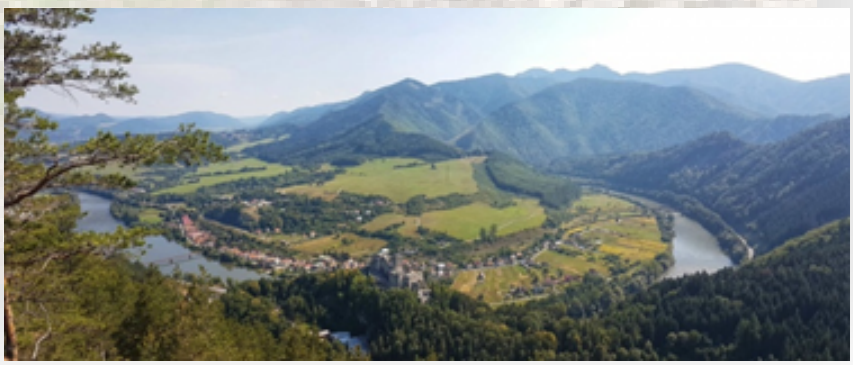

Na prvom mieste je Chata pod Suchým. Krásne miesto na oddych, kde si môžete dopriať aj dobré jedlo, teda konkrétne ponúkajú domácu kuchyňu. Chata pod Suchým je dostupná z Varína a Nezbudskej Lúčky. Trasa cez Varín alebo teda Jedľovinu je prístupná aj na bicykli. Chata sa nachádza vo výške 1075m n. m. pod vrchom Suchý.

Ďalej to je vrch Veľký Rozsutec (1609m n. m.), ktorý je považovaný za jeden z najkrajších na Slovensku. Na Rozsutec sa dostanete cez Jánošíkove diery, ktoré sa tiež oplatí navštíviť, alebo cez Štefanovú.

Ako menej náročnú túru vám odporúčam rozhľadňu Špicák (605m n. m.). Ak by ste sa rozhodli ísť od parkoviska pod Hradom Strečno, čo je najčastejšia trasa pre ľudí, tak počítajte s miernym kopcom, ale dostať sa hore netrvá dlho. Samozrejme, že na rozhľadni vás čaká krásny výhľad.

Martina Klocáňová III.K

Vyspovedali sme pani učiteľku Martinu Bellovú

1.Kde ste študovali?

Základnú školu a Obchodnú akadémiu som absolvovala v Lučenci, neskôr som pokračovala v štúdiu na Fakulte ekonomiky a manažmentu, SPU v Nitre.

2.Akou ste boli žiačkou?

Svedomitou... Snažila som sa pravidelne pripravovať na hodiny, nepodceňovať domáce úlohy a prípravy. Zmaturovala som na samé jednotky a dosahovanie dobrých výsledkov mi ostalo aj počas štúdia na vysokej škole.

3.Chceli ste byť vždy učiteľkou?

Áno, aj nie. V mladosti som rozmýšľala o rôznych povolaniach. Jedného času som chcela byť lekárničkou, inokedy letuškou. Napĺňala by ma však aj práca v oblasti marketingu, keďže ako mladý človek som bola plná nápadov a kreativity. Vždy ma však bavilo aj doučovať spolužiakov, a tak sa mi podarilo skĺbiť dve veci do jednej – učiť odborné predmety.

4.Čo najradšej robíte vo voľnom čase?

Žiaľ, veľa voľného času mi neostáva. Najradšej si však vychutnávam každú chvíľku s mojou rodinou, deťmi. Chodievame spolu na výlety, turistiku, bicykel, do kina... No a ešte samozrejme cestovanie, spoznávanie nových krajín, ľudí, kultúr. Rada sa však stretávam aj s ľuďmi, s ktorými máme spoločné záľuby a máme sa o čom porozprávať.

5.Aký máte názor na našu školu?

Zatiaľ veľmi dobrý a pozitívny. Škola je najmä o ľuďoch – žiakoch, kolegoch... Snažím sa mať so všetkými korektné vzťahy.

6.Obľúbený spevák/speváčka?

Viacero spevákov a kapiel, súčasných, no najmä hudba 80. a 90.- tych rokov.

7.Obľúbený film?

Nevera po slovensky a filmy s Melom Gibsonom a Stevenom Seagalom.

8.Obľúbené ročné obdobie?

Leto, i keď každé obdobie má svoje čaro.

9.Obľúbené motto?

Nemám konkrétne jedno obľúbené motto, viacerých sa však v živote držím.

10.Obľúbená farba?

Modrá, žltá, čierna.

11.Obľúbené jedlo?

Sviečková na smotane a všetky domáce koláče.

12.Aké sú vaše sny?

Vrátiť sa k bezstarostnému cestovaniu a životu pred pandémiou.

13.Čo by ste odkázali redakcii nášho časopisu?

Želám vám veľa nápadov, inšpirácie, kreativity, dobrých článkov a ešte viac skvelých čitateľov.

Za rozhovor ďakuje redakcia časopisu AVIS

Vyspovedali sme pani učiteľku Miriamu Škorvánkovú

1. Kde ste študovali?

Strednú školu som študovala na Gymnáziu Hlinská.

Následne som pokračovala na Slovenskej poľnohospodárskej univerzite v Nitre- obor Záhradná a krajinná architektúra a neskôr Biotechnika parkových a krajinných úprav.

2. Akou ste boli žiačkou?

Dovolím si tvrdiť, že ako žiačka som bola veľmi svedomitá, pracovitá a zapájala som sa do mimoškolských aktivít. Škola bola mojím druhým domovom, v ktorom som našla priestor na sebarealizáciu a nových kamarátov, s ktorými máme veľmi pekný vzťah až doteraz.

3. Chceli ste byť vždy učiteľkou?

Nebolo mojím snom byť učiteľkou. V súčasnosti , ale mám potrebu ponúknuť dnešným študentom kúsok praxe a svojich skúseností v obore záhradná architektúra.

4. Čo najradšej robíte vo voľnom čase?

Maľujem obrazy a pečenie koláčov je pre mňa relax po ťažkom dni.

5. Aký máte názor na našu školu?

Kedže som na škole len krátko, ešte si len utváram názor na školu a študentov. Myslím si, že Stredná odborná škola poľnohospodárstva a služieb na vidieku má veľký potenciál vychovať skúsených odborníkov vo svojich oboroch, ktoré ponúka.

6. Obľúbený spevák/speváčka?

Obľubujem rockový žáner. Mojím obľúbeným spevákom je Josef Vojtek z Kabátu.

7. Obľúbený film?

John Wick

8. Obľúbené ročné obdobie?

Najobľúbenejšie ročné obdobie je pre mňa jeseň.

9. Obľúbená farba?

Fialová

10. Obľúbené jedlo?

Pečená kačka na červenej kapuste s lokšou

11. Obľúbené motto?

„*Kto chce hýbať svetom, musí pohnúť najskôr sám sebou.* “ – Sokrates

12. Aké sú vaše sny?

Momentálne sa sústreďujem na prítomnosť, aby som ako začínajúci pedagóg motivovala študentov ku štúdiu, odovzdala im čo najviac vedomostí a skúseností. V budúcnosti by som chcela splniť požiadavky na autorizovaného záhradného architekta.

13. Čo by ste odkázali redakcii nášho časopisu?

Prajem veľa úspechov v pracovnej sfére nielen redakcii alebo aj všetkým študentom.

Za rozhovor ďakuje redakcia časopisu AVIS!

Vyspovedali sme pani učiteľku Bronislavu Poljak Lamrichovú

1.Kde ste študovali?

Študovala som na „našej“ strednej poľnohospodárskej – odbor záhradníctvo, ako prvý ročník tohto krásneho odboru na našej škole. Prvý rok sme plávali s p. Matuškom, potom nás prebral pod ochranné krídlo – ako triedny učiteľ p. Králik. Boli to krásne 4 roky, boli sme výborný kolektív, doteraz je veľa z nás v kontakte priateľskom, ale aj v profesijnom. Potom som výborne pripravená smerovala do Nitry =), na fakultu záhradníctva a krajinného inžinierstva, kde som štúdium absolvovala v odbore ZAKA. Bakalára v programe biotechnika parkových a krajinných úprav a inžiniera záhradná a krajinná architektúra. Bola som počas štúdia aj v Prahe a tá mi akosi prirástla k srdcu – na pár rôčkov sme tam aj s manželom ostali.

2. Akou ste boli žiačkou?

V tom, čo pre mňa bolo podstatné a bavilo ma – výbornou. Ostatné nebudem komentovať. Napríklad z matiky na VŠ som si dala s nadšením zapísať „E“ a bola som na seba pyšná – spravila som.

Po zistení, že existuje niečo ako „prospechové štipendiu“ som ale zmenila rétoriku a videla jasne svoj cieľ (nielen pre červenú obálku diplomu). Skúšky som ale neopravovala, snažila som sa byť v štúdiu efektívna. Je dôležité vybrať si odbor, ktorého štúdium nebudete brať ako nutné zlo a vyhnete sa tak bezduchému memorovaniu.

3. Chceli ste byť vždy učiteľkou?

Paradoxne mi to počas štúdia nikdy nenapadlo. Život má ale rôzne križovatky a cesta je cieľ. Pôsobenie na škole beriem ako krásnu možnosť pre osvetu v odbore. Vedeniu školy ďakujem za túto príležitosť a možnosť získať skúsenosti ako pedagogický zamestnanec.

4. Čo najradšej robíte vo voľnom čase?

Nerozumiem otázke. =)

Ale nie... Samozrejme voľný čas trávim s deťmi, rodinou a priateľmi. Pre tých v podstate robíme všetko čo robíme. Outdoorové aktivity – Slovensko je krásne, milujeme cestovanie (aj keď v tejto dobe je to náročné), máme radi aktívne prežitý čas s deťmi, užijem si výbornú kávu, jedlo v peknom prostredí s dobrou spoločnosťou. „Voľný čas“ je ale veľmi neuchopiteľný výraz, pričom zväčša označuje čas mimo prácu. Vybratím vhodnej profesie nebudete musieť „pracovať“ celý život.

5. Aký máte názor na našu školu?

Priznám sa, že vo mne zarezonovalo vyjadrenie nášho p. riaditeľa ešte v čase, keď som bola v pozícii študenta. Neviem už presne citovať, ale myšlienka bola o nenahraditeľnej funkcii poľnohospodárstva. Naozaj sa bez poľnohospodárstva ani nenajeme =). Poľnohospodárstvo a jeho produkcia je odvetvie, ktoré napĺňa základné potreby obyvateľstva. Je nutné náš odbor prezentovať ako jedno z najdôležitejších odvetví a šíriť osvetu. Verím, že už dávno to nie je len „hnojarina“, ale postupne sa zo školy stane „in“ Žilinská škola a pomôžu tomu aj triedy záhradných architektov.

6. Obľúbený spevák/speváčka?

Hudbu mám veľmi rada a je neoddeliteľnou súčasťou každého dňa, no obľúbeného jedného interpreta Vám neviem povedať. Niečo iné je doma, potom inštrumentálna hudba v kancelárii, iné počúvam v aute, v lete, v zime..

7. Obľúbený film?

Marvel produkcia celorodinne (áno, naozaj), mám rada slovenské/české filmy, seriály – rôzne žánre.

8. Obľúbené ročné obdobie?

Každé ročné obdobie má pozitíva a negatíva.

9. Obľúbené motto?

Dôležité uvedomiť si pre všeobecné šťastie a spokojnosť v živote: ***„Ak sa ti nepáči, kde si, pohni sa, nie si strom.“*** A potom nestarnúci Sokratov citát (pokora): ***„Kto chce hýbať svetom, musí pohnúť najskôr sám sebou. “*** – Sokrates

10. Obľúbená farba?

Mala by som povedať „zelená“. No moja obľúbená farba je MODRÁ.

11. Obľúbené jedlo?

Taliansko, Vietnam, naša kuchyňa

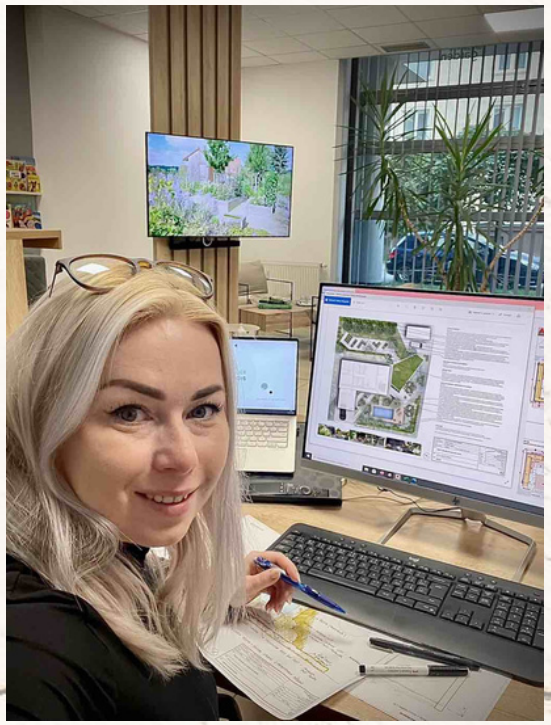
12. Aké sú vaše sny?

Nemám sny. Nechcem čakať na svoj vysnívaný život, ale chcem žiť každým dňom. Skôr si dávam ciele, pomerne krátkodobé a realistické. Možno taký osobný sen – nevyhorieť.

13. Čo by ste odkázali redakcii nášho časopisu?

Ďakujem za položené otázky a tým možnosť sa trochu zastaviť a egocentricky zamyslieť. Celej redakcii prajem veľa inšpirácie, zaujímavý obsah a tiež kvalitné grafické spracovanie časopisu ako neoddeliteľnú súčasť vnímania Vášho produktu.

Študentom aj kolegom prajem veľa zdravia – čo je v dnešnej dobe veľmi dôležité, veľa úspechov, optimizmu, a zaujímavých zážitkov ktoré sa budú viazať na „našu“ školu.

Za rozhovor ďakuje redakcia časopisu AVIS!

Poďakovania a slávnostné príhovory stužkovej slávnosti, ktoré sa neuskutočnili z dôvodu zákazu zhromažďovania sa

Vážený pán riaditeľ, vážený pán triedny učiteľ, ctený pedagogický zbor, drahí rodičia a milí žiaci!

Po dlhých prípravách a veľkom očakávaní, nastal náš veľký deň. Stužková slávnosť je udalosť, kedy sa oficiálne stávame dospelými - prvýkrát vstupujeme do sveta dospelých. Každý z nás dostane zelenú stužku, ktorú budeme hrdo nosiť. Rovnako, každý z nás dostane svoj vlastný pohár s menom.

Slová, ako maturita a zelené stužky reprezentujú oveľa viac, ako len študenta štvrtého ročníka. Vyjadrujú dospelého človeka a vyzretú osobnosť, ktorá je pripravená a schopná zvládnuť aspoň väčšinu stresových situácií, ktoré nám život prinesie. Zopár sme si ich prežili aj tu, na našej milovanej strednej škole: písanie domácich úloh cez päť minútové prestávky alebo písanie skupinových písomiek počas dištančného vzdelávania. Povedzte spolužiaci, kto sa poctivo učil aj počas dištančnej výučby? A kto ani raz nepoužil ťahák?

Naše obľúbené hodiny boli napríklad chov hospodárskych zvierat s naším triednym učiteľom, na ktorých sme pozerali reláciu Farmárskej revue. Podobne naša prax v treťom ročníku, kedy sme cez lockdown „behali“ po rybárstvach a drobnochovoch s cieľom kúpiť si pstruha na domácu pitvu. Bohužiaľ, niektorí spolužiaci s nami nevydržali doteraz, zistili, že ich baví niečo iné, a tak je nás tu dnes len dvadsaťdeväť. Hoci sa naša trieda nikdy v ničom nezhodla, po menších - väčších hádkach sme predsa len dospeli k nejakému kompromisu.

Zvládli sme spolu postupne rôzne výlety a exkurzie, hoci ich nebolo veľa, no máme veľa spoločných fotiek, videí a hlavne zážitkov. Boli to najkrajšie štyri roky, aké sme len mohli zažiť.

Drahí rodičia, veľká vďaka patrí aj Vám. Za to, že ste nás podporovali celý tento čas, pomáhali nám a stáli pri nás. Dnes si nás môžete prezrieť, ako tu pred vami stojíme, najkrajšie oblečených, najslušnejších a najdospelejších, akí sme kedy boli. Sami vidíte, že máte byť na čo hrdí.

Osemnásť rokov je síce dlhá doba, avšak sami dobre viete, že stále ani z ďaleka nie sme takí samostatní, ako sa tvárime. Do tohto naozajstného sveta vyprevádzate lepších a cieľavedomejších ľudí. Stále sme deti a môžete si byť istí, že nimi ostaneme ešte dlho.

Tak ako rodičia, na našom formovaní a dospievaní ste sa vo veľkej miere podieľali aj vy, náš milý pán triedny učiteľ. Boli ste nám veľkou oporou a idete nám vzorom. Vždy ste nám pomohli a zastali ste si nás, ale keď bolo treba poriadne ste nám „vyčistili žalúdky.“

Sľubujeme, že sa na maturite budeme snažiť čo najviac, aby ste sa za nás nemuseli hanbiť, ani nás trpieť o sekundu navyše. Vaše povolanie je ťažké a zároveň vďaka týmto chvíľam nádherné. A aj preto Vám ďakujeme.

Ema Škamorová IV.L

Vážený pán riaditeľ, ctený pedagogický zbor a milí spolužiaci!

Pred nami sú posledné metre na tejto našej dlhej spoločnej trati. Keď sme prvýkrát vošli do novej triedy ako ustrašení prváci, ani vo sne by nás nebolo napadlo, že tento deň tak rýchlo príde. Jediné, čo nás vtedy trápilo bolo, ako sa začleniť do nového kolektívu, keď všetci na seba len bez slova pozerali. Taktiež nám po hlave behali myšlienky, čo nás to na tejto „hnojarine“ čaká.

Potom však do triedy vkročila naša nová triedna pani učiteľka Katka Drdáková. Zoznámila nás so školou, bola nám veľmi nápomocná, snažila sa pre nás vytvoriť čo najprijateľnejšie prostredie. I keď to s nami nemala jednoduché a na poradách sa často trieda AT v príslušnom ročníku neskloňovala s pochvalami, podarilo sa jej ako triednej odviesť kus tvrdej, ale zaslúženej práce, a nielenže scelila náš rozbúrený a temperamentný dvojodborový kolektív, ale v každom výkukovi našla aj to dobré. Za to jej od nás všetkých patria obrovské slová vďaky, i keď už nie sme v takej zostave ako v prvom ročníku.

Vďaku chceme vysloviť aj pánovi riaditeľovi, ktorý našu školu reprezentuje v tom najlepšom svetle a pre všetkých sa snaží vytvoriť jednotné a dostupné podmienky na úspešné ukončenie štúdia. Ďakujeme za všetky akcie, do ktorých školu zapájate, a mohli sme si z nich odniesť nielen vedomosti a praktické skúsenosti, ale aj nezabudnuteľné zážitky.
Veľká vďaka ale hlavne patrí našim vyučujúcim. Vieme, že to s nami nebolo jednoduché, pretože sme boli leniví čo i len sa naučiť pár strán alebo si písať poznámky. Akoby toho nebolo pre všetkých dosť, pridala sa aj zlá pandemická situácia, ktorá nás zo školských lavíc presunula za stoly a počítače do našich izieb. Nielen, že nám chýbal fyzický kontakt, ktorý sa snažili vynahradiť z časti aspoň kamery, ale v tomto čase nás donútiť učiť bolo ťažké. Pre vás vysvetľovanie a pre nás chápanie. Často sme len hľadeli ako vyorané myši a keď padla otázka, všetky mikrofóny ostali prečiarknuté a väčšina ani nemala poňatia o čom je reč. Dúfajme, že takáto situácia sa už nezopakuje a budeme sa môcť stretávať v triedach. Aj keď sa nám v niektoré dni zdalo, že to už ani nemôže byť horšie a nevedeli sme, kde nám hlava stojí a na ktorý test sa máme učiť skôr, teraz sa ako vlak nezastaviteľne blíži ten najdôležitejší test, ktorý preverí naše nadobudnuté vedomosti potrebné k zloženiu skúšky dospelosti.

Nezabúdame ani na pani vrátničku, ktorá svedomito dozerala na poriadok, na pána šoféra, ktorý nás s úsmevom na tvári vždy bezpečne odviezol na výlety, na pani upratovačky a pani kuchárky, ktoré sa starali o naše hladné bruška. Ďakujeme.

Síce toto poďakovanie platí za celú triedu, jeden odsek venujem aj vám, milí spolužiaci. Zo začiatku to bolo medzi nami ako na nože, avšak časom sme si našli spoločnú cestu a uvedomili sme si, že sme na jednej lodi a naučili sme sa podržať jeden druhého. Stretli sme sa z rôznych miest a každý sme iný, ale každý z nás je ako kúsok puzzle, ktorý keby chýbal, nikdy by sa nebolo vytvorilo tak jedinečné dielo. Zažili sme super praxe a výlety, z ktorých nielenže máme pekné fotky, ale aj nezabudnuteľné zážitky. Spoločné stresy pred hodinami ekonomiky budú čoskoro minulosťou a pevne verím, že si každý odnesie len tie pekné spomienky a niekedy sa naše cesty opäť pretnú. Ďakujem, že som vás mohla spoznať a byť súčasťou kolektívu tvoreného práve vami.

Na záver ešte všetkým zo srdca a úprimne ďakujeme, že ste boli súčasťou na našej životnej ceste a 4 roky boli našimi mentormi. Prajeme vám pevné zdravie, veľa trpezlivosti a životného elánu.

Veronika Janíková IV.AT

Vážený pán riaditeľ, vážený pedagogický zbor, drahí rodičia, milí spolužiaci!

Po štyroch spoločne strávených rokoch sa blížime ku koncu našej stredoškolskej cesty. Stužková slávnosť je naša posledná spoločná udalosť, za ktorou nasleduje už len konečná bodka – maturita. Nanešťastie, vďaka aktuálnej situácii si nemôžeme výnimočnú atmosféru stužkovej slávnosti užiť tak, ako naši predchodcovia. Avšak, radi by sme si s vami zaspomínali na spoločne strávené chvíle a vyjadrili poďakovanie všetkým, ktorí nás sprevádzali na našej ceste.

Začiatkom roka 2020 sa svet obrátil hore nohami a nastala situácia, ktorú by sme si nevedeli nikdy predstaviť ani v najhorších snoch. Nastalo obdobie plné obmedzení, zákazov, príkazov, nových pravidiel meniacich sa niekedy doslova z minúty na minútu. A takto to trvá dodnes. Práve preto sa naše sny a predstavy o stužkovej slávnosti rozplynuli.

Začiatky pandémie a s ňou súvisiace zmeny v osobných aj školských životoch boli snáď najťažšie. Skoré ranné vstávanie a ponáhľanie sa na autobus vystriedalo zapínanie počítača a pripájanie sa na on-line vyučovanie. Učitelia sa švihnutím čarovného prútika zmenili na IT technikov a my na opravárov WiFi routerov, počítačov, kamier, mikrofónov. Aj napriek rapídnym zmenám sme zažili veselé chvíle plné smiechu. Chvíle, keď zlyhávala technika a hodiny ozvláštnili nečakané vpády rodinných príslušníkov.

Aj tí najmenej kreatívni v sebe za toto obdobie objavili obrovskú dávku kreativity, keď prišlo na vymýšľanie výhovoriek, ako sa uliať z diania na hodine.

Jasné však je, či už išlo o prezenčné štúdium, ktoré sme spoločne prežili, alebo o dištančné, stretli sme sa dobrá skupina kamarátov. Prežili sme spoločné chvíle, kedy sme sa vedeli navzájom podporiť, držať spolu, pohádať sa; ale dokázali sme sa aj mnoho nasmiať. Napriek skutočnosti, že sme to sami so sebou veľakrát nemali vôbec jednoduché, neviem si ani predstaviť, aké ťažké ste to mali s nami vy, učitelia. Dôkazom je aj náš bývalý triedny pán Fabšík, ktorý nad nami zlomil palicu a s radosťou nás odovzdal našej súčasnej triednej, pani učiteľke Latkovej. Aj napriek tomu krátkemu času mu patri veľké ďakujem za každodennú trpezlivosť a predanie vzácnych vedomostí do života. Rovnako by sme chceli vyjadriť veľkú vďaku našim profesorom za všetku trpezlivosť, snahu naučiť nás a dať nám čo najviac do budúcnosti. Za ich nekonečnú ochotu, obetavosť i ľudské pochopenie. Na ceste dospievania si čoraz viac uvedomujeme, čo ste kvôli nám museli prežívať. Napriek tomu ste sa na nás vedeli vždy usmiať, pomôcť a odpustiť nám. Ďakujeme aj pani upratovačkám a našej pani vrátničke Natálke.

Osobitné poďakovanie patrí našej pani triednej profesorke, ktorá to síce so zaťatými zubami, ale predsa vydržala s nami až doteraz.

Na záver by sme sa chceli poďakovať aj vám, naši spolužiaci, za vašu vzájomnú pomoc, za spoločné zážitky, krivdy, trápenia, mnoho smiechu i radosti. Ďakujeme za to, že nám táto škola umožnila spoznať vás. Veríme, že naše priateľstvá vydržia aj po opustení školských brán.

V tomto príhovore chceme spomenúť aj nášho spolužiaka Jura, ktorý si tento prihovor už žiaľ nevypočuje, ale spomienky na jeho jedinečnú osobnosť nám ostanú navždy v našich srdciach.

Táto škola pre nás nebola len školou. Na tomto mieste sme dospievali, spoznávali samých seba, budovali si priateľstvá aj nepriateľstvá, prežívali tu prvé lásky i sklamania. Táto škola je pre nás jedinečná a nenahraditeľná a za to jej ďakujeme.

„Nevieme povedať, čo nám život ponúkne a čo v živote ešte nájdeme; ale prajeme si, aby to bolo šťastie."

Lenka Hajková, Anna Brezániová, IV. MZ

Drahá pani učiteľka!

V mene celej triedy by som vám veľmi rada povedala pár slov.
Chceli by sme vám poďakovať za spoločne prežité 4 roky nášho života.
Ďakujeme vám za vašu trpezlivosť, láskavosť a pevné nervy.

Ďakujeme vám za to množstvo rád , nespočetne veľa informácií, podporujúcich slov, zábavné momenty, aj triedne výlety plné spomienok. Vždy ste sa nám snažili porozumieť , odpustiť naše prešľapy a žarty. Zdieľali ste s nami radosti aj nešťastie. Naučili ste nás byť kolektívny a vzájomne si pomáhať.
Vďaka, aj keď je toto slovo jednoduché, nevyjadruje všetky pocity týchto 4 rokov.

S láskou IV.P

PES, PRIATEĽ ČLOVEKA

(výklad)

Psy boli domestikované pred 15-tisíc rokmi. Už od tej doby sa ľudia snažili zdomácniť, no prvých pár generácií bolo len krotkých. Neskôr nastala doba, kedy bol pes domestikovaný a začal sa považovať za majetok.

Kedysi sa psy používali na pomoc pri love potravy a ochrany pozemku alebo majetku a dobytku. Na nástenných maľbách boli psy znázorňované veľmi dlho, neskôr sa začali pochovávať v hrobke s ľuďmi. Dokonca v jednej hrobke bolo 5 ľudí naukladaných okolo psa. To svedčí o tom, že ľudia si už vtedy psy veľmi vážili. Boli pochovávané, kreslené, dodržiavala sa základná hygiena, dostávali potravu a stavali sa im sochy.

Doba sa zmenila, a tým aj plemená a celková starostlivosť o jednotlivé druhy. Dostávajú značkové granule, je im poskytovaná starostlivosť od veterinárneho lekára, majú vlastné pelechy, misky a rôzne pamlsky.

Pes sa na lov používa len v poľovníctve.

Psy využívame najmä na stráženie majetku, na rôzne záchranárske a pomocné akcie. Je to najobľúbenejšie domáce zviera.

V poľovníctve sú najlepšie uplatnenými plemenami Bavorský farbiar a Slovenský kopov.

Najrýchlejším a presným psom na rôzne súťaže sa dá využiť napríklad kólia. Je vhodná aj na výstavu kvôli jej majestátnej srsti. Ďalšími plemenami na výstavy a súťaže sú Nemecký špic, teriéry, dogy, čivavy.

Ako strážneho a záchranárskeho psa takmer každý odporúča Nemeckého ovčiaka, Belgického ovčiaka a dalmatína. V pomocnej kynológii sa veľmi využíva zlatý retríver a labradory.

Domáce plemená sú takmer všetky, Záleží na výcviku, socializácii a prístupe ku psovi. Mali by sme ho vychovať podľa potreby a budúceho využitia. To znamená, že strážneho psa nenecháme spávať na posteli.

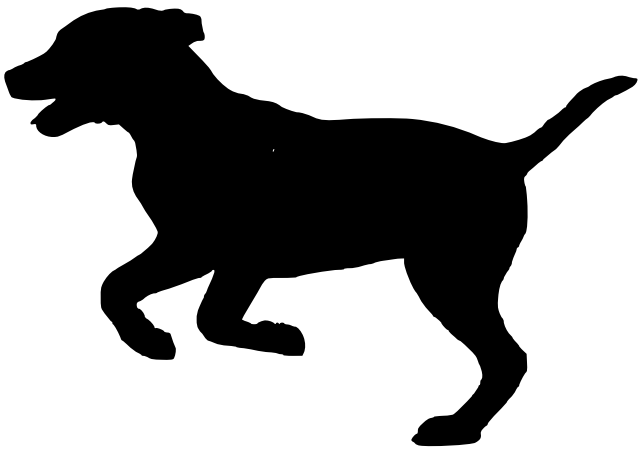
Starostlivosť o niektoré psy je veľmi náročná, preto je dobré si najprv o vybranom plemene zistiť čo najviac informácií. Je to veľká zodpovednosť a je potrebné mať na psa čas. O šteňa je potrebné sa starať dôkladne, socializovať ho na rôzne podnety a situácie, s ktorými sa bude v budúcnosti stretávať.

Nie je dôležité venovať sa len výcviku a zdraviu, ale aj o ich srsť. Úprava srsti nie je len z hľadiska estetiky, ale aj zdravia. Trimovaním, vytrhávaním srsti, psovi pomôžeme v období pĺznutia a tým umožníme rast novej a hlavne zdravej srsti. Úprava srsti trimovaním je v správnom čase, tri mesiace pred výstavou, veľkou výhodou. Používame pri ňom nožnice, nôž, hrabličky na to určené.

Staršie a dospelé psy sa dajú taktiež vycvičiť, ale rôzne prežité situácie a ich následky už zmeniť nejdú.

U psov rozlišujeme dva druhy lásky. Jedna z nich je láska k majiteľovi, to znamená, že psa kŕmime, dávame mu vodu, cvičíme ho a staráme sa o neho. Tá druhá je, keď psa vidíme, že je šťastný keď vidí nás, čiže je šťastný už len z našej prítomnosti, a preto je pes najlepším priateľom človeka.

Simona Jurištová, III.K

Prechádzka parkom v obľúbenom ročnom období

(Umelecký opis)

Prechádzka parkom bez prechodov, ktoré však listy môžu načrtnúť, vyvoláva v človeku odraz emócie stromov, ktoré ho obklopujú i keď skutočným zrkadlom sú stromy.

Stromy zhadzujú svoje vlasy, lebo začali stárnuť, čo bolo vidieť na ich farbe. Ďalšou príčinou, pre ktorú obrovská rodinka stromov bývajúca v parku vymieňa lístie, je sila. Drevené jedince sú každým rokom mohutnejšie ako najmohutnejšia mohutnosť, ktorú si dokáže domýšľavá ľudská myseľ namyslieť. Mohutnosť drží za ruku silu a ako jedno sa prejavujú. Prejavom nie je veľkosť vyvolávajúca strach, ale bezpečie.

Poukladané listy okolo stromov v driemotách čakajúce na vietor, ktorý im zahrá poslednú pieseň pred tým, ako ich zničí to, čo ich vytvorilo, príroda.

Aj listy majú svoje vlastné životy. Sprevádzajú kvety, ktoré sú predzvesťou plodov. Neskôr sa nevedia vynadívať na plody, ktoré spolu s nimi žijú kúsok života. A chvíľku potom, čo listom ukradnú ich zdroj šťastia, žiaľom strácajú silu. Niektoré svojej slabosti odolávajú dlho, no nie je listu v histórii stromov, ktorý by zvíťazil. Vždy ich smútok za šťastím priveľmi oslabí.

Zlomeným srdcom život listov však nekončí. Robia radosť krásou veľakrát smutným ľudským očiam. A tak do melódie vetra tancujú a snažia sa skrášliť svet, ktorý upadá do melanchólie.

Človek sa v spoločnosti lekárov stáva lekárom. Ľudský smútok vylieči bezpečie, ktoré mu stromy darujú. Listy, ktoré krásou potechu venujú a vietor, ktorý robí dostatočný hluk, aby prekričal zlé myšlienky.

Človek sa stáva vďaka prírode lepším a príroda skrz samú seba silnejšou a nápomocnou. Ona nás pre svoju krásu nepotrebuj, no my ju pre krásny život potrebujeme obdivovať. Začiatok parku je rovnako krásny ako jeho koniec. Stromy tvoriace vstupnú bránu máju vlastne rovnako ťažkú, no ťažšiu úlohu, ako tie na konci, ktoré sa len tešia z už vyliečenej ľudskej duše. No strážcovia ľudského pokoja pri vstupe sú mohutnejší ako tí, ktorí sú už len tešiteľmi. Ich obrovskosť je tvorená z ľudskej slabosti a biedy, ktorú na seba vezmú, akoby to bola podmienka. Podmienka, ktorá robí strom stromom. Ľudské boľačky nerobia stromy slabými, neničia ich. Nútia stromy rásť, aby boli ešte väčšími a stali sa nám miestom nášho bezpečia.

Predná časť parku je pochmúrna, jeho koniec je nádherný, no radosť prevzala na seba pochmúrnosť, ktorá je krajšia ako konečná nekonečná nádhera.

Dominika Kusá II.K

Študentská kvapka krvi

Život je veľmi nevyspytateľný, stačí sekunda a všetko sa môže rázom zmeniť a to sa stalo aj teraz... Predtým som krv nikdy nedaroval, a myslel som si, že to nič nie je. Avšak ako sa blížil čas odberu, už sa mi to nezdalo také jednoduché. Začal som mať strach, či budem vhodným kandidátom na odber, či mi nezistia nejakú vážnu chorobu a mal som iné pochybnosti. Na druhej strane som chcel veľmi pomôcť. Uvedomil som si, že to je maličkosť, čo môžem pre rovesníka urobiť. Vžil som sa do pocitov jeho rodiny a všetky pochybnosti sa začali strácať. Po odbere som čakal, čo to so mnou urobí, keďže sme boli poučení, čo môžeme a nemôžeme robiť. No po strachu už nebolo ani stopy, práve naopak, bol som šťastný, že som to dal bez problémov. Naplnil ma pocit šťastia, akoby som preniesol celý svet. Som rád, že aj moja krv pomôže k záchrane nejakého života. Mal som pocit, že by som zvládol ešte ďalší odber. Teraz už viem, že darovať krv nie je nič strašné. Mne to neuškodí a inému to veľmi pomôže. Ak bude treba, urobím to opäť!

Roland Belčík, IV.M

„Slobodný“ a „nežný“ Pavol Orzság Hviezdoslav

Nežná revolúcia je bezpochyby medzníkom v novodobých dejinách Slovenska, veď vytvorila priestor pre slobodu, demokraciu a samostatnosť. Jej význam je nesporný a bohužiaľ si mnohí mladí ľudia jej hodnotu dnes neuvedomujú, prípadne si jej užívanie predstavujú chybne - cez optiku neobmedzenosti. Výsledkom sú nenávistné prejavy, vulgarizmy na sociálnych sieťach, urážky, kyberšikana a iné. Spoločnosť je plná napätia...

Áno, ale taká bola aj v čase P. O. Hviezdoslava a mala na to plné právo. Zviechala sa z tráum 1. sv. vojny. Avšak dnes nečelíme povojnovej traume, ale čelíme traume s názvom: „Nedostatok ľudskosti“. Pojmy „sloboda a právo“ sa stali „otrokmi“ politického boja extrémnych síl na Slovensku. Snáď tým najtragickejším je, že tieto boje sa dostali do rodín, ktoré sa stavajú proti sebe. Humánnosť zapadla do prachu egoizmu a tento nános sa umocňuje donkichotským chápaním slobody a práva.

Nemožno mi nereflektovať pri 100. výročí úmrtia P. O. Hviezdoslava jeho tvorbu, ktorá tiež reagovala na dobovú situáciu, absolútne neporovnateľnú s tou dnešnou, a to vo všetkých aspektoch. Práve ona ukázala, akou vnútorne bohatou ľudskou bytosťou bol.

„Dňa 8. t. m. o 6. hodine zomrel Pavel Országh, básnické meno Hviezdoslav v Dolnom Kubíne v Orave. Hviezdoslav bol najväčším básnikom slovenským. Jeho diela sú tak krásne, zvlášť: Ežo Vlkolinský, Hájnikova žena, Prvý záprah, a. t. ď., že by sme im darmo hľadali páru trebárs u básnikov svetového mena...“ (Pravda, 1921, online).

Tieto slová priniesol Orgán komunistickej strany na Slovensku, t. j. periodikum Pravda, dňa 13. novembra 1921. Mýtu slovenskej literatúry, ako ho nazval Valér Mikula v roku 1997 (TASR, 2021) sa proletárske noviny venovali na veľmi malom priestore, hoc by si zaslúžil oveľa väčší. Áno, oveľa. Učebnice študentov základných a stredných škôl, vysokoškolské skriptá, masmédiá, názvy ulíc, početné busty či kultúrne podujatia sprítomňujú tohto velikána dodnes.

Bard slovenskej literatúry získaval svojich priaznivcov nielen poetologicko-tématickou mnohotvárnosťou, myšlienkovým a motivickým bohatstvom, ale najmä jeho subjektivizáciou, v ktorej sa odrážal jeho duchovný a vzdelanostný rozmer (TASR, 2021).

Kompetenčný horizont si kreoval mladý študent ‚Jozef Zbranský, už v 60-tych rokoch. Keď si v polovici 70-tych vybral básnické meno Hviezdoslav, iste si neuvedomoval, že hviezdy, ktoré miloval budú determinantom stálice slovenskej literatúry pre celé budúce generácie. Symbolickým výrazom nekonečna vymykajúceho sa času a priestoru. Veď vari je možné uzatvoriť do obručí času niečo, čo čas nepozná, niečo, čo preň nebolo určené? Nie, tak ako univerzum nemožno ohraničiť, nemožno limitovať ani tvorbu „veľkého ducha“. Ona je atemporálna, veľkolepá, krásna...

Jej snáď najdôležitejšou a najvzácnejšou je antropologická dimenzia. Ponímala slobodu a spravodlivosť ako integrálnu súčasť všetkých ľudí, všetkých národov. Odrazila sa aj v kompozičnom uchopení diela.

Nespravodlivo odsúdený Michal Čajka je zachránený spravodlivým priznaním sa Zuzky, ktorá tak nachádza úľavu (slobodu) vo svojej duši ako Dostojevského Raskolnikov. Ežova rebelantská, no zároveň inovátorská reč je demokratickým vyjadrením slobody, v ktorej sú si všetci rovní, aj zemania aj jednoduchí, obyčajní ľudia. Ona „rovnakosť je výsledkom človečenstva. Ľudského princípu, ktorý je vlastný každému z nás. Či sa nie všetci rovnako „boríme“ s problémami? Milujeme? Nenávidíme?

Sloboda ako určujúci agens je Hviezdoslavovi zásadou, ... čo nevykýva sa nikdy vášne výchrom z pôdy Zeme, bo sadená je v skalnej hlbine, a kým koreňmi lapila sa srdc, nuž úponkami, ako révy zvyčaj sa chytila hviezd a ich sa mocne drží“ (Hviezdoslav, online). Je nesmrteľná a jej nikdy neutíchajúca životaschopnosť má žriedlo vo večnom živote hviezd. Avšak ona odvekosť je závislá aj na ľudskom srdci, ako mieste dávajúcom slobode priestor na jej rozvoj a správne chápanie, čo si uvedomila Estera cez svojho vnuka Benka. Mnohokrát sú to naše utkvelé predstavy, prežitky, ktoré nám nedovoľujú realizovať sa slobodne a tým aj správne, preto je pád na dno nezvrátiteľný ako tomu bolo u Gáborovho otca.

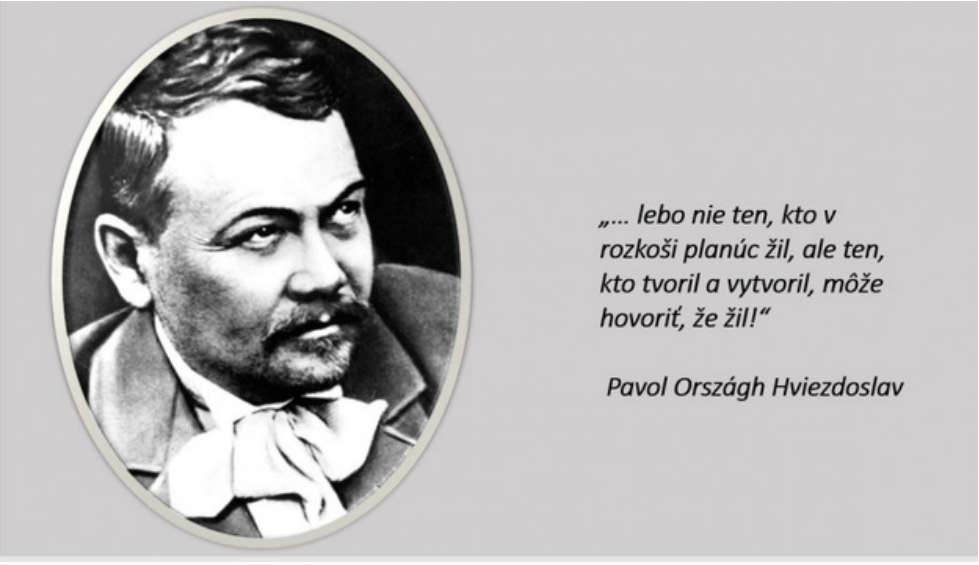
Za najväčšieho nepriateľa slobody ale považuje človeka samého, čo deklaruje jeho krásny manifest „Krvavé sonety“. Je vzburou, odporom voči vojne, odsudzujúcim postojom k vtedajším vedúcim politickým elitám, ktoré ju dopustili. Napriek tomu je slušný, pokorný, úctivý, nadčasový... Nikoho neuráža, nikomu sa nevyhráža, nikoho nedehonestuje a neodsudzuje... „Bojuje perom a papierom!“ Účinnými zbraňami, ktoré by sa každého človeka majúceho srdce mali dotknúť. Prelieva krv, prirovnáva človeka k démonovi, otrokovi vojny, ničiteľovi všetkého krásneho, reflektuje, argumentuje, hodnotí... Zároveň ukazuje, že úplná realizácia slobody je možná len v čase mieru. Napĺňa tak slova Laca Novomeského, ktorý o jeho tvorbe napísal, že nie je ničím iným, než vysokým napätím medzi ideálnym Dobrom a ideálnou spravodlivosťou a medzi zdrvujúcou a deptajúcou, ak chcete zahanbujúcou, realitou“ (TASR, 2021).

Učme sa aj my po vzore Hviezdoslava, že sloboda a spravodlivosť sú darmi. Darmi, o ktoré treba bojovať slušne a vážiť si ich. Uvedomme si, že sa nedajú „ukričať“, získať nenávistnými prejavmi, či predsudkami a egoizmom. Nedovoľme, aby naša zaslepenosť, nevedomosť, neznalosť boli určujúcimi činiteľmi nášho vnímania sveta. Práve naopak. Pozerajme naň cez optiku duchovnej a vzdelanostnej dimenzie ako to robil Pavol Orzság Hviezdoslav vo všetkých etapách svojho života. Veď práve v tom tkvie jeho nesmrteľnosť.

III.EP a PaedDr. Ľudmila Štefíková

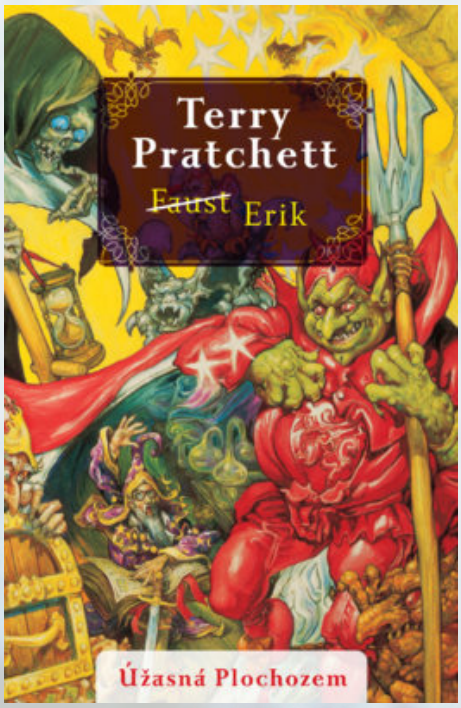
Zdroje:

Najväčší slovenský básnik Hviezdoslav zomrel. 1921. Pravda chudoby, roč. II., č. 77. In: TASR. 2021. [online]. 100 rokov Pravdy na titulných stranách: Od smrti Hviezdoslava až po koronavírus. [2020-09-14]. [cit.2021-11-11]. Dostupné na: <https://zurnal.pravda.sk/fenomen/clanok/562799-100-rokov-pravdy-na-titulnych-stranach-od-smrti-hviezdoslava-az-po-koronavirus/>

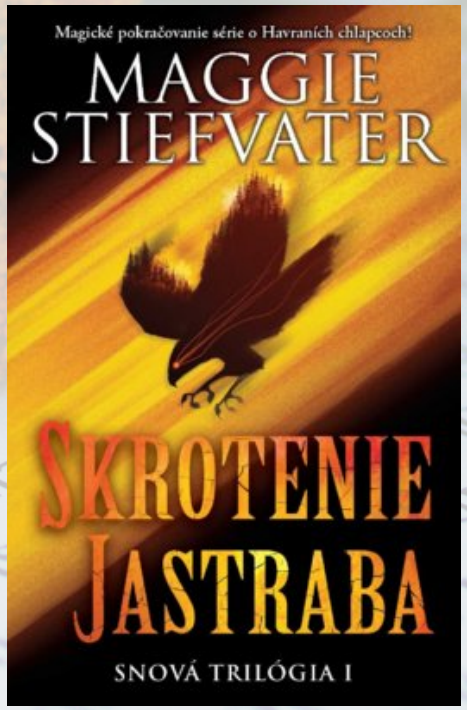
Najlepšie knihy pre tínedžerov
Novinky - Jeseň 2021

Terry Pratchett - Faust Erik
(Úžasná Plochozem 9, Vetroplaš 4)

Erik je jediný démonologický hacker na Plochozemi. Škoda, že mu to veľmi nejde. Nechce veľa, má len tri želania. Bežné drobnosti – nesmrteľnosť, svetovládu a najkrajšiu ženu sveta. Každý uzná, že je to štandard. Lenže potom namiesto poslušného démona vyvolá z hĺbok podsvetia Vetroplaša, pravdepodobne najneschopnejšieho čarodejníka vo vesmíre, a s ním nevyhnutne aj najvzdorovitejší a najzúrivejší exemplár z výbavy cestovateľa – Batožinu. Spoločne sa vydajú na divokú jazdu priestorom a časom, na ktorej hrozí, že Erik oľutuje nielen svoje tri želania, ale aj prostú skutočnosť, že sa vôbec narodil.

Maggie Stiefvater - Skrotenie jastraba (Snová trilógia 1)

Voľné pokračovanie úspešného Havranieho cyklu, ktorý si svojou neopakovateľnou snovou atmosférou získal srdcia fanúšikov tajomna a magického realizmu na celom svete. Ronan Lynch je zlodej snov. Zo sna do svojej prapodivnej reality dokáže zhmotniť nielen všakovaké zvláštnosti, ale aj pohromy. Jordan Hennessyová je zlodejka. Čím bližšie je k svojmu vysnívanému cieľu, tým nemožnejšie je sa od neho odpútať. Carmen Farooq-Laneová je lovkyňa. Jej brat bol zlodej snov... a zabijak. Na vlastné oči videla, čo dokáže snívanie spraviť s človekom a akú spúšť vedia napáchať zlodeji snov. No to je nič v porovnaní so skazou, do ktorej sa rúti svet...

Kasie West - Kamoši, frajeri a srdce na plátne

Nová kniha známej autorky románov pre baby Kasie West s názvom Kamoši, frajeri a srdce na plátne je prvou časťou trilógie o dievčatách, z ktorých každá má svoj sen, snaží sa získať priateľstvo, lásku i uznanie a popritom spoznáva samu seba. Sedemnásťročná Abby je nadšená maliarka. Popri škole pracuje v miestnom múzeu a túži sa dostať do výberu výtvarníkov, ktorí čoskoro dostanú možnosť vystavovať na prestížnej výstave talentov. No jej obrazom vraj chýba srdce. Rozhodne sa zostaviť zoznam vecí, ktoré by jej obrazom mali dodať hĺbku. Spolu s kamarátom Cooperom, do ktorého je Abby zaľúbená, postupne robia veci zo zoznamu. Popri tom mladá výtvarníčka spoznáva samu seba aj svoje strachy a učí sa ich prekonávať. Podarí sa Abby dostať srdce na plátno a získať srdce svojho priateľa?

Holly Bourne - Boli sme tu

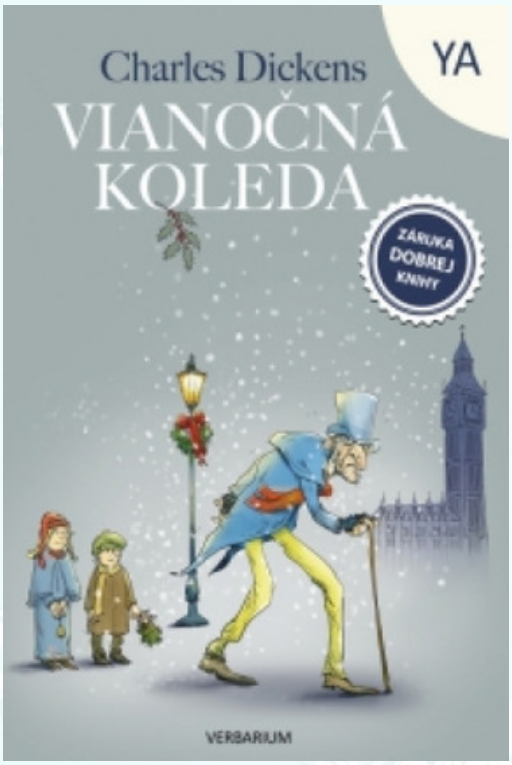

Posledný rok školy zatají alebo odhalí všetko...
Známa autorka kníh pre dievčatá Holly Bourne vydáva novú knihu s názvom Boli sme tu. Paige je už niekoľko rokov šéfredaktorkou školského časopisu. Píše sa v ňom, aká je Grace úžasná (klamstvo), ako Laura preberá všetkým babám frajerov (klamstvo) a akú má ona sama úžasnú rodinu (čuduj sa svete, tiež klamstvo). V maturitnom ročníku dostane Paige na starosti ročenku a Grace s kamoškami už presne vedia, čo v nej bude. Tentoraz však už nejde len o nevinné klamstvá. Rady by zverejnili zlomyseľné výmysly, ktoré ich spolužiakom naozaj ublížia. Aj keď to Paige môže vyjsť draho, rozhodne sa prestať klamať a s pomocou Elijaha – jediného chalana, ktorý jej kedy rozumel – odhaliť pravdu. Ročenka je na to ako stvorená! Traumy, klebety, lásky a všetky životné drámy, ktoré sa odohrávajú na strednej škole, nájdete v tejto neuveriteľne vtipnej knihe.

Tip na čítanie počas Vianoc!

Vianoce – obdobie pokoja, kľudu a radosti. Aj takto sa dajú opísať vianočné sviatky. Ale čo si prečítať? Mám pre vás skvelý tip. Čo tak si prečítať známy vianočný príbeh s originálnym názvom ***A Christmas Caroll*** alebo teda ako v slovenčine názov znie ***Vianočná koleda***? Ak si myslíte, že tento príbeh patrí skôr do amerických tradičných Vianoc, tak ste na omyle! Tento príbeh nesie v sebe veľké a krásne posolstvo. Poďme sa teda pozrieť na toto dielo bližšie.

Autorom tohto diela je Charles Dickens. Ale kto to vlastne bol?

Spisovateľ, tvorca anglického kritického realizmu, publicista a novinár Charles Dickens sa narodil 7. februára v roku 1812.
Romány tohto velikána svetovej literatúry sa vyznačujú bohatosťou scén, až sentimentálnym súcitom s utrpením chudobných, ostrou kritikou spoločenských nedostatkov a nespravodlivosti. Spisovateľ viktoriánskej éry Spojeného kráľovstva (obdobie 1837-1901) sa vo svojich literárnych dielach, ale aj vo verejnom živote zaoberal hlavne sociálnymi pomermi a s nimi súvisiacou zločinnosťou a súdnym systémom. Dickensove dielo je poznačené jeho trpkým a neradostným detstvom v rodine malého úradníka, ktorý sa pre svoje dlhy dostal do väzenia a až nečakané dedičstvo pomohlo rodine z finančných problémov. Malý Charles Dickens teda už vo svojich dvanástich rokoch pracoval ako robotník v továrni. Táto práca a návštevy vo väzení zanechali v jeho vnímavej duši pocit poníženia a odporu, s ktorým sa často stretávame v jeho neskoršej tvorbe, najmä v románe David Copperfield.

A teraz niečo k samotnému dielu Vianočná koleda

Blížia sa Vianoce a úspešný a bohatý obchodník Ebenezer Scrooge z toho nie je nadšený, pretože pre neho sú Vianoce len otravnou prestávkou v práci. Všetci veselí ľudia na uliciach mu lezú na nervy. Mrzí ho, že jeho úradník Bob Cratchit, bude mať malé nevyhnutné sviatočné voľno. Scroogea navštívi synovec, ktorý je jeho opakom a veselo ho vyzýva, aby sa tešil, že prichádzajú Vianoce a nech príde na návštevu a zabaví sa v milej spoločnosti počas sviatkov. Scrooge odmieta aj prísť, aj pokladať Vianoce za niečo iné, než zbytočnosť. Nakoniec aj Scrooge odchádza z práce domov, ale má čudný pocit a zdá sa mu, že klopadlo na jeho dome pripomína tvár jeho nedávno zomrelého spoločníka Jacoba Marleyho. Keď sa ukladá na spánok, zjaví sa mu Marleyho duch, ktorý ho poriadne vystraší a zároveň ho upozorní, že ho nasledujúce noci navštívia traja duchovia. Marley Scroogea varuje pred svojím osudom, pretože je spútaný reťazami peňazí a nenachádza pokoja. Ako prvý navštívi Scroogea duch minulých Vianoc, ktorý mu ukáže jeho samého - mladého Scroogea ako dieťa, potom šťastného začínajúceho úradníka u milého zamestnávateľa, a

nakoniec vidí samého seba, ako sa s ním lúči snúbenica, ktorá pochopila, že Scrooge sa zmenil a začínajú ho zaujímať len peniaze. Duch ešte ukáže Scroogeovi jeho bývalú snúbenicu ako zrelú ženu obklopenú milujúcou rodinou. Počas ďalšej noci prichádza druhý duch - duch tohoročných Vianoc. Najprv duch ukáže Scroogeovi rodinu jeho úradníka, Boba Cratchita. Všetci sa tešia z toho, že sú spolu, aj malý chorý Tim. Bob Cratchit pripíja aj na zdravie pána Scroogea, ako nepriameho živiteľa rodiny, keďže Scrooge Boba zamestnáva, čo pani Cratchitová ofrfle, ale nakoniec na zdravie Scroogea pripíja aj ona. Duch zavedie Scroogea počas tejto noci na mnohé miesta a všade ľudia slávia vianočnú chvíľu a želajú si to najlepšie. Nakoniec ukáže Scroogeovi veselú vianočnú spoločnosť u jeho synovca. Pri rozlúčke s duchom si Scrooge všimne, že pod duchovým plášťom sú dva ďalšie páry nôh a duch odhalí ich vlastníkov - dvoch malých súrodencov Nevedomosť a Biedu. O tretej polnoci prichádza posledný duch - Duch Vianoc, ktoré ešte len prídu. Scrooge vidí Cratchitovcov, ktorí oplakávajú malého Tima. Potom vidí ľudí, ktorí pomerne ľahostajne hovoria o smrti nejakého známeho a keď duch privedie Scroogea na cintorín, ukáže mu nový náhrobok, na ktorom je jeho vlastné meno. V Scroogovi sa pod vplyvom všetkých zažitých vecí pohlo svedomie, city a chce ešte napraviť, čo sa dá, a dúfa, že dostane šancu. V ďalšie ráno nadšený, že žije a že sú Vianoce posiela Cratchitovcom ako neznámy darca obrovskú morku, potom vystraší Boba Cratchita zvýšením platu a prichádza k synovcovi na návštevu, síce nečakane, ale radostne uvítaný. Pán Scrooge sa zmenil, pomohol malému Timovi, bol dobrým zamestnávateľom a priateľom, ktorý sa stále tešil na Vianoce. Mnohí sa z jeho premeny smiali, ale väčšina ľudí sa z nového Scroogea tešila.

A teraz k posolstvu tohto diela.

Ako už ste sa mohli dočítať v obsahu, tak v tomto diele sa odohrá zmena povahy pána Ebenezera Scroogea. Tým pádom nám toto dielo dáva najavo, že nikdy nie je neskoro na zmenu.

Môj názor na toto dielo?

Podľa mňa je to jedno z unikátnych diel Charlesa Dickensa. Je v ňom krásne zaznamenaná povaha ľudí počas vianočných sviatkov, ale aj charakter ľudí (chamtivosť, dobrosrdečnosť). Pre mňa má táto kniha na Vianoce veľmi veľký význam. Nebudeme si štekliť ušká a poviem na rovinu, že keď som čítal túto knihu prvý x, tak pri niektorých častiach mi vybehla aj slzička. Pre tých, ktorým sa nechce čítať, môžem určite odporučiť aj krásne animované spracovanie od Walta Disneyho.

Prajem Vám príjemné čítanie alebo pozeranie tohto príbehu.

Jozef Hrabovský III.V

Prax

V dňoch od 27.9. do 1.10. sa naša trieda zúčastnila odbornej praxe. Každý si hľadal nejaké vhodné miesto na vykonávanie tejto praxe. Ja som sa rozhodla ísť na veterinárnu ambulanciu, k jednému veterinárovi. Našlo sa tam niekoľko zaujímavých prípadov, no spomeniem iba ten najzaujímavejší. V utorok tam prišiel psík - boxer, ktorý bol neskutočne podvýživený. Majiteľka tohto psa tvrdila, že psík nepapá iba od piatka, no pri pohľade na toho chudáčika ste hneď vedeli, že to pravda asi nebude. Psík nechcel príjímať žiadnu potravu, nevedel sa udržať na nohách, ťažko sa mu dýchalo. Odobrala sa mu krv, urobili sa mu krvné testy. Zistilo sa, že psík ma veľmi vysoký obsah močoviny a kreatinínu v tele. Znamenalo to, že jeho obličky nefungovali tak, ako mali. V tom momente sa nedalo robiť nič okrem podania infúzie. Psíkovi do žíl stieklo cca 800ml roztoku. Na druhý deň prišiel znova na ďalšie infúzie, vyzeral lepšie - pomaličky začal chodiť, neobsedel na jednom mieste. Na tretí deň bol psík na nepoznanie, a tak sme sa mu rozhodli urobiť znova krvné testy. Testy bohužiaľ ukázali ešte horšie výsledky ako pred dvoma dňami. Z toho vyplývalo to, že obličky pacienta už vôbec nefungovali a bohužiaľ sa psík musel uspať. Aj keď takýto zážitok nepatril medzi tie najpríjemnejšie, určite sa budem tešiť na ďalšiu prax, ktorú strávim v nejakej ambulancii.

Alexandra Osifová III.L

PRAX

Ahojte,

som žiačkou 3.L triedy a rozhodla som sa tu s vami podeliť o pár zaujímavých prípadov, ktoré som zažila na tohtoročnej praxi za prvý polrok. 3. ročník je prvým ročníkom, kedy si prax vyberáme sami za seba a nevyberá nám ju škola. Na praxi som bola 2 týždne, každý týždeň u iného veterinára. Zažila som množstvo zaujímavých prípadov a rozhodla som sa vám tu 2 najzaujímavejšie popísať, a tým vám možno aj odovzdať určité poslanie.

Medzi najzaujímavejšie prípady určite radím deň, kedy sme boli očkovať kone proti chrípke a tetanu. Zaočkovali sme 15 koní, z čoho 14 koní bolo úplne bezproblémových. Problém však nastal, keď prišla na rad jedna konkrétna kobyla. Bola veľmi vystresovaná a bála sa. Nechcela vôbec spolupracovať, vzpierala sa a bolo jasné, že toto bude ťažký oriešok. Nakoniec sa pani veterinárke podarila pichnúť vakcína, avšak iba polovica. Nebolo však už možné podať zvyšok, pretože kobyla bola už naozaj veľmi vystresovaná a nechceli sme jej spôsobiť traumu do budúcna. Kobyla sa teda vyviedla von z boxu na jazdiareň, aby sa uvoľnila, ukľudnila a nemala z veterinárky toľký strach, snažili sa zblížiť. Dozvedeli sme sa, že kobyla patrí jednému mladému dievčaťu, ktoré sa jej ani veľmi nevenuje a keď už príde, ich tréning nevyzerá zrovna najlepšie. Týmto prípadom som chcela poukázať na to, že je veľmi dôležité so svojim zvieraťom pracovať už od útleho veku, venovať sa mu, byť trpezlivý a naučiť ho na ľudský kontakt, dotýkať sa ho v oblastiach, kde prebiehajú veterinárne vyšetrenia atď... Veľmi to pomôže pri veterinárnych úkonoch či už samotnému veterinárovi, vám ako majiteľovi, ale samozrejme hlavne zvieraťu. Nebude také vystresované, bojazlivé, agresívne a nebudú vznikať zbytočné traumy, ktoré do budúcna môžu viesť len a len k väčším problémom.

Medzi ďalší prípad, ktorý by som vám tu chcela popísať, patrí bohužiaľ jeden, s nie šťastným koncom. Má však veľmi dôležitý odkaz a nemal by nechať nikoho z nás chladným. Jeden deň k nám na kliniku prišiel pán so stafordom v sprievode policajta. Psík bol veľmi vychudnutý, slabý, malátny a už na pohľad bolo vidno, že má problémy s dýchaním. Tento psík bol nahlásený ako týraný, preto bola prítomná aj polícia. Pán však tvrdil, že sa o neho stará tak, ako má. Urobil sa mu röntgen a zistilo sa, že na pľúcach má už veľmi pokročilé štádium rakoviny. Preto bol taký vychudnutý, rakovina ho doslova celého zvnútra zožierala. Liečba tu už bohužiaľ nemala zmysel a psík sa musel utratiť. Pán ho možno naozaj netýral avšak to v akom stave jeho pes je, si všimnúť musel. Nechal to zájsť až takto ďaleko len a len svojou ľahostajnosťou a nezáujmom. Nechcem ani vedieť, ako ďaleko by to nechal zájsť, keby ho niekto nenahlásil a dúfam, že za to bude niesť patričnú zodpovednosť. Preto vám chcem týmto prípadom ukázať a poprosiť vás aby ste sa nebáli konať, keď budete svedkami týrania, či podobného zlého zaobchádzania so zvieratami. Možno sa vám podarí zachrániť nejeden nevinný zvierací život. Tu však už bolo neskoro.

Mojím cieľom v tomto článku bolo ukázať, že byť veterinárom nie je vôbec jednoduché a naozaj ním nemôže byť hocikto. Veterina nie je len o šťastných psíkoch a mačičkách, príjemných a zodpovedných majiteľoch, či jednoduchých a úspešných operáciach. Veľakrát obnáša množstvo ťažkých, nebezpečných, a nie zrovna šťastných prípadov, s ktorými sa veterinári musia dennodenne potýkať. Ceňme si preto ich prácu a verte, že oni sa snažia naozaj najviac, ako vedia, aby sa pokúsili pomôcť našim domácim miláčikom.

Lucia Očkayová III.L

Vedeli ste, že?...

1.Existuje plemeno psa, ktoré nedokáže plávať - je to francúzsky buldoček.

2. Basenji je jediné plemeno psa na svete, ktoré nešteká.

3. Odtlačok psieho ňufáka je jedinečný tak, ako odtlačok ľudského prsta.

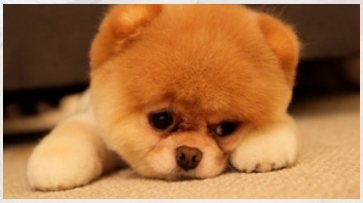
4.Tak ako človek, tak aj pes môže byť ľavák alebo pravák. (sú rôzne spôsoby, ako na to prísť).

5. Veľmi často sa hovorí, že pes vidí iba čierno – bielo ... nie je to pravda. Tak ako človek, tak aj pes má určitú škálu farieb, ktorú dokáže rozpoznať.

6. **Necítia sa previnilo** - Vedci tvrdia, že ich previnilý pohľad je len reakciou na gesto majiteľa, ktorý ho v danom momente hreší. Pocit viny je veľmi zložitý proces, ktorého pes nie je schopný. Ten sa jednoducho len obáva, že sa dostane do problémov. Vtedy ukáže jeho povestné psie oči, ktoré roztopia naše srdcia.

7. Ľudia, ktorí spávajú so psom, majú lepší spánok.

8. **Psy snívajú** - Psy s veľkou pravdepodobnosťou majú sny. Stopercentné dôkazy síce nie sú, no existuje mnoho predpokladov. Z nich je veľa založených na atribútoch mozgu a správania, ktoré psy a ľudia zdieľajú. Medzi nimi je štruktúra a výskyt elektrických impulzov počas fázy hlbokého spánku.

9. Dalmatínci sa rodia bez škvŕn.

10. Rozličný zápach psieho moču ostatným psom oznamuje pohlavie a vek psa, jeho zdravotný stav, či dokonca náladu.

Dominika Hýllová III.V

PES, PRIATEĽ ČLOVEKA

Keby vám bola položená otázka „Čo si predstavíte pod slovom pes a čo pre vás znamená?“ ako by ste odpovedali? Ja si pod týmto pojmom predstavím svoju štvornohú kamarátku, ktorá mi je rodinou a aj takým oporným pilierom a znamená pre mňa neskutočne veľa. Povedzme si narovinu, žiadny človek nie je vernejší ako pes, keď mu venujete svoj čas a lásku, pretože on vám ju aj tisíckrát vráti.

Samozrejme všetci vieme, že mať psa stojí veľa nervov, času, peňazí a niekedy aj risk vlastného zdravia pri vymýšľaní ako psa zabaviť alebo ho naučiť nový povel, avšak v konečnom dôsledku to stojí za to, pretože pes je vašou súčasťou a tak vás pozná zo všetkých najlepšie, dokáže vám najlepšie pomôcť v ťažkých chvíľach a vlastne je takým vašim druhým, štvornohým ja. Vďaka povahe vášho psa si na vás tí múdrejší ľudia všimnú osobnosť a správanie, ktoré možno inokedy nedávate najavo.

Je úžasné ako sa psy tešia z každého nášho príchodu domov, ako sa tešia zo spoločných chvíľ s nami, ako sa radi učia nové veci, ako pri nás stoja keď sa smejeme, keď plačeme, keď nenávidíme celý svet. Psy sú stvorenia, ktoré nás majú najradšej takých, akí sme, nikdy nám nič nevyčítajú a neklamú nás. Milujú nás viac ako seba a to sa u človeka len veľmi ťažko hľadá. Takže skúste si aj vy položiť tie dve otázky a aj na ne odpovedať, pretože toto sú fakty, kvôli ktorým budem mať vždy radšej psa ako človeka a nehanbím sa za to, pretože pes je aj jeden z najlepších tvorov, aké vo svojom živote mám.

Lea Majerčíková III.K

Arwen

Riwa

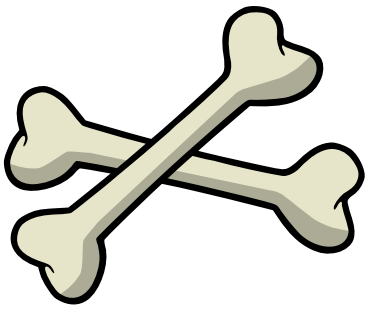

Awa

Pes domáci

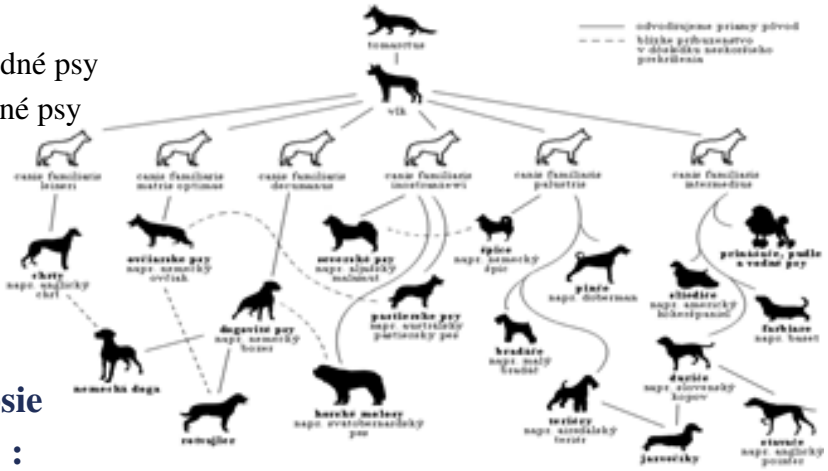
Pes a jeho pôvod :

Na základe archeologických nálezov sa pes považuje nielen za prvé zdomácnené zviera, ale aj za prvé zviera, ktoré človek v minulosti choval. Z kostrových nálezov niekoľkých druhov psov sa odvodzovali a dodnes odvodzujú dnešné plemená. Za najstaršie praplemeno bol označený takzvaný pes močiarny, či rašelinný, od ktorého sa dodnes odvodzujú početné plemená špicov, pinčov a teriérov. Najmladším psom má byť Canis familiaris intermedius, z ktorého sa zvyknú odvodzovať dnešné duriče a pudle. Podľa teórie, nie človek zdomácnil psa, ale naopak, pes sám urobil prvý krok a začal spolužitie s človekom, pretože sa kŕmil jeho odpadkami. Na oplátku strážil „svojich“ ľudí pred nepriateľmi a pomáhal pri love.

Plemená psov:

Skupina 1: Ovčiarske a pastierske psy
Skupina 2: Pinče, bradáče, molosoidné a švajčiarske salašnícke psy
Skupina 3: Teriéry
Skupina 4: Jazvečíky
Skupina 5: Špice a pôvodné plemená
Skupina 6: Duriče, farbiare a príbuzné plemená
Skupina 7: Stavače
Skupina 8: Retrívere , sliediče a vodné psy
Skupina 9: Spoločenské a sprievodné psy
Skupina 10: Chrty

Top 3 najobľúbenejšie psie plemená na Slovensku :

1. Yorkshirský teriér

- telo má mať pevné a krátke, pričom pri chôdzi musí ostať chrbtová línia rovná
- na rozdiel od väčšiny trpasličích plemien nie je psom spoločenským, ale pracovným
- napriek tomu, že v súčasnosti je chovaný ako spoločenský pes, vlastnosti predchodcov nestratil vplyvom ľudských činností a môže sa využívať aj na kynologické výcviky (aportovanie, obratnosť, agility)
- psa možno využívať na pracovnú činnosť

2.Nemecký ovčiak

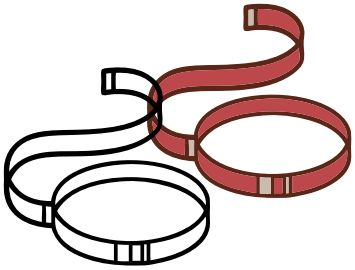
- svojmu pánovi a jeho rodine je nemecký ovčiak veľmi oddaný a verný
- ku známym ľuďom je taktiež veľmi priateľský, k ľuďom cudzím však býva nedôverčivý
- s obľubou je používaný v policajnej a vojenskej službe, tiež ako pomocník hasičov a pyrotechnikov, pri vyhľadávaní drog a ďalších látok
- dobre, rýchlo a rád sa učí, jeho výchova však musí byť dôsledná a pes vyžaduje mnoho pozornosti a času svojho majiteľa, aby vyrástol na slušného a dobre vychovaného psa

3.Labradorský retriever

- je dobre stavaný, aktívny pes so širokou lebkou, hlbokým hrudníkom a širokou, silnou zadnou časťou tela
- je to jedno z najchytrejších plemien
- často trpia na dysplázíu bedrových kĺbov a na ďalšie ochorenia pohybového aparátu, dôkladný výber spoľahlivého chovateľa a kvalitná strava je nevyhnutná

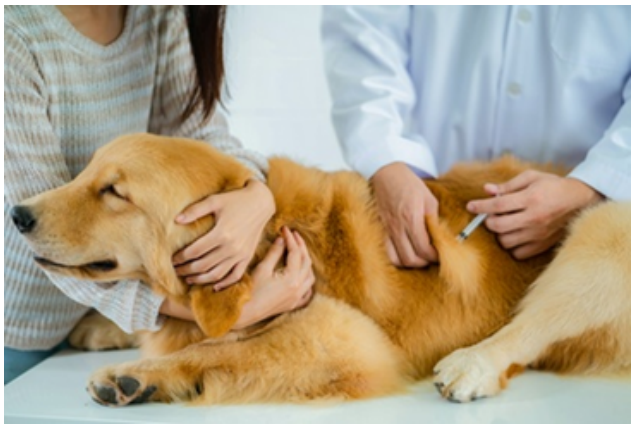

Diabetes mellitus u psov a jeho prejavy na očiach

Diabetes mellitus, alebo po našej reči cukrovka, je ochorenie, ktoré vzniká poruchou tvorby veľmi dôležitého hormónu – inzulínu. Tento hormón je produkovaný pankreasom a jeho prvoradou úlohou je regulácia cukru v krvi, teda pôsobí na prenikanie glukózy do buniek.
Aj keď je cukrovka spájaná najmä s ľuďmi, nie sme jediní, ktorých môže potrápiť. Diabetes mellitus patrí k najčastejším endokrinologickým ochoreniam u psov.

ÚVOD

Diabetes mellitus je komplexné ochorenie metabolizmu. Základným nálezom je chronická hyperglykémia (zvýšená hladina glukózy v krvi), podmienená nedostatkom inzulínu a nadbytkom glukagónu. Najčastejšie prejavy sa objavujú na očiach.
Poznáme dva základné typy diabetu.

Typ 1:

Ochorenie, pri ktorom zanikli Beta-bunky, ktoré tvoria inzulín v pankrease. Jednoducho povedané, telo si vytvára protilátky proti vlastným bunkám, čím ich ničia.

Typ 2:

Diabetes v dôsledku rezistencie na inzulín, poruchou sekrécie inzulínu, alebo postupného odumierania Beta-buniek. Tento typ predstavuje 80 – 90% všetkých prípadov u zvierat.

PREDISPOZÍCIA

Toto ochorenie až 2x častejšie postihuje samice. A dôvod? Môže za to progesterón uvoľňovaný počas pohlavného cyklu. Progesterón ovplyvňuje sekréciu rastového hormónu a ten pôsobí inhibične (blokujúco) na funkciu inzulínu.
Na rozvoji diabetu sa podieľajú aj ďalšie faktory – pankreatitída (zápal pankreasu), obezita či rezistencia na inzulín. Ďalej to môže byť napríklad genetická predispozícia ako imunitne sprostredkovaná deštrukcia Beta-buniek. Cukrovka je väčšinou diagnostikovaná vo veku 7 – 10 rokov, výnimočne sa môže objaviť v mladšom veku.

KLINICKÉ PRÍZNAKY

Najčastejšie sa vyskytujú 4 príznaky:

1) Polyúria – nadmerné močenie
2) Polyfágia – nadmerná chuť do jedla
3) Polydipsia – nadmerný smäd
4) Chudnutie

Ďalšími možnými príznakmi sú apatia, slabá obranyschopnosť, prítomnosť cukru v moči, zvýšená hladina lipidov v krvi, stukovatenie pečene, zlyhanie srdca, poškodenie nervov, poškodenie obličiek, vysoký krvný tlak, diabetická katarakta.

DIABETICKÁ KATARAKTA

Katarakta (šedý zákal) sa vyvinie u 80% psov s cukrovkou. Jej formovanie ovplyvňuje hyperglykémia. Prvou metabolickou premenou glukózy v šošovke je proces cez hexokinázu (enzým), ktorej zásoba je limitovaná. Ak je vyššia hladina glukózy, dochádza k zmene metabolickej cesty na sorbitolovú. Za normálnych podmienok sa takto metabolizuje približne 5% glukózy.
Hromadenie sorbitolu v šošovke vedie k vstrebávaniu vody z komorového moku, čo vedie k zmenám šošovky a tvorbe katarakty.

Klinický nález katarakty u psov sa začína tvorbou vakuoly v rovníkovej oblasti šošovky. V dôsledku zadržiavania vody dochádza k opuchu šošovky. To môže byť rizikovým faktorom zvýšeného vnútroočného tlaku.
Ak dôjde k úniku proteínov zo šošovky, tie vyvolávajú zápalovú reakciu, nazývanú ako LIU – šošovkou indukovanaá uveitída. LIU sa vyskytuje u 71% pacientov s kataraktou. Opuch šošovky spojený s diabetickou kataraktou môže mať za následok spontánne prasknutie šošovkovej kapsuly. U mačiek je diabetická katarakta vzácna.

SYNDRÓM SUCHÉHO OKA

Poruchy slzného filmu, vredy a infekcie môžu mať za následok bolesť a zhoršovanie videnia diabetického psa. Okrem ovplyvnenia metabolizmu šošovky hyperglykémia spôsobuje zníženie citlivosti rohovky. Slzný film obsahuje enzýmy, signálne molekuly a metabolity nevyhnutné na udržiavanie fyziologickej funkcie povrchu oka. Ak sa psovi diagnostikuje suché oko, vykonáva sa diagnostika pomocou Schirmerovho slzného testu.
Ku klinickým príznakom suchého oka patria:
mimovoľné kontrakcie očných viečok, začervenanie spojiviek, výtok z očí, pigmentácia alebo matný vzhľad rohovky.

Oko je obzvlášť citlivé na patologické procesy prebiehajúce v organizme. Očné komplikácie súvisiace s diabetom môžu ovplyvniť takmer všetky štruktúry oka a môžu mať za následok stratu zraku.
Včasné rozpoznanie a liečba týchto komplikácií je nevyhnutná pre dobré výsledky, najmä pri zvažovaní operácie šedého zákalu a chorôb očných povrchov. Chirurgia šedého zákalu môže obnoviť videnie a zlepšiť kvalitu zraku.

Paulína Beliančinová II.L

Pivonka – unikát starých materí!

Ak by sa ma niekto opýtal, aký je môj najobľúbenejší kvet, tak moja automatická odpoveď bez premýšľania by bola Pivonka. Tento kvet je medzi rastlinami moja pasia. U mňa na záhrade človek nájde 21 druhov pivoniek. V zbierke mám Pivonku drevitú (Paeonia suffruticosa), Pivonku úzkolistú, (Paeonia tenulifolia), Pivonku Itoh (Paeonia itoh), Pivonku lekársku (Paeonia officinalis) a samozrejme Pivonku bielokvetú (Paeonia lactiflora). A nikdy ich nie je dosť! Moja sesternica nechcela veriť, že ich mám veľa, až kým ich neuvidela. Sama povedala, že ich mám požehnane. Teraz by som vám rád predstavil túto krásnu kvetinu, ktorá nemá význam len ako záhradná rastlina, ale je aj veľmi žiadaná ako rezaná rastlina. Najväčšiu popularitu majú pivonky v svadobných kyticiach.

Pivonky sú trvalky s podzemným zásobným orgánom (hľuzovitým koreňom). Na jednom mieste vydržia od vysadenia mnoho rokov. Preto pri ich vysádzaní dobre zvažujeme miesto vysadenia. Sú veľmi háklivé na presádzanie. Hlavne pivonky drevité. Po presadení nemusia niekoľko rokov kvitnúť. Záhradkári a záhradníci na tento jav vedia povedať, že sa pivonka urazila.

Čo sa týka starostlivosti o tieto rastliny, tak nepotrebujú skoro žiadnu. Cez horúce dni treba polievať, aby mala rastlina vlahu. Po odkvete je najlepšie súkvetia so semienkami odstrániť, aby sa hľuza zbytočne nevyťažovala tvorbou semienok.

Bylinné pivonky, alebo teda pivonky, ktoré sa na zimu zaťahujú späť do hľuzy a na jar vyrašia znovu, je treba na jeseň zostrihať. Moja malá rada – Listy nechajte čo najdlhšie. Ja osobne strihám listy až v novembri, aj keď sú niekedy nie komplet usušené. Listy by sa mali nechať uschnúť, aby si koreň z nich vzal späť živiny, ktoré do nich dal. Tým sa podporí pekný rast a aj dobré kvitnutie v budúcom roku.

Pivonky drevnaté sú na množenie náročné. Vykonáva sa to prostredníctvom vrúbľovania - buď na koreň pivonky bielokvetej alebo na semenáčik pivonky drevnatej.

K pestovaniu pivonky drevnatej môžem povedať, že nejakú špeciálnu starostlivosť nepotrebuje, no je dobré mať na pamäti, že je to ker, ktorý môže dosahovať výšku 2 metre. Nemá rada zbytočné presádzanie a nemá rada rez. Nakoľko je to ker, tak sa späť do zeme nezaťahuje. Pučí z púčikov na dreve a práve rezom by sme mohli zlikvidovať púčiky, v ktorých by sa nachádzali kvetné puky.

Čo sa týka rozmnožovania, tak najjednoduchším spôsobom je rozdelenie koreňa. Koreň by mal mať aspoň 2 spiace púčiky. Vykonávame v auguste, aby do zimy stihli dobre zakoreniť.

Ešte si dovolím spomenúť menšie pestovateľské unikáty. A to **Pivonku úzkolistú** a **Pivonku Itoh**.

Pivonka úzkolistá je veľmi raritná pivonka. Naši bratia – Česi ju prezývajú Pivonka koprolistá. Je to z toho dôvodu, že má listy uzučké a vážne pripomínajú kôpor. Je to malý druh pivonky (dorastá do výšky cca 40 – 50 cm), ktorý sa hodí aj do skaliek.

Pivonka Itoh je nesmierna krása. Je to kríženec drevnatej a bielokvetej pivonky. To znamená, že habitus tejto pivonky je bylinný, no vlastnosti (vzhľad listu, veľkosť kvetu, farba kvetu...) má pivonky drevitej. Táto pivonka je ako jediná (ak nepočítame niektoré botanické druhy) bylinná pivonka so žltým kvetom. Ja osobne mám kultivár **“Bratzella“**.

Jozef Hrabovský, III.V

Zornica – Novodobá prírodná dekorácia Vianoc

V posledných rokoch sa na vianočných pultoch objavuje Zornica, či už ako rezaná alebo črepníková. Jej veľké kvety sú unikátnou ozdobou počas vianočných sviatkov. Poďme si o nej niečo povedať.

Zornica (lat. Hippeastrum) je hľuznatá rastlina z čeľade Amarylkovitých (Amaryllidaceae). Starší ľudia ju poznajú pod názvom Jozefovská ľália a v kvetinárstvach ju dostaneme pod nesprávnym označením ako Amarylis. Kvitne na jar, no pred Vianocami už nájdeme rýchlené cibule. Jej kvety sú buď plné alebo prázdne, hviezdového alebo motýľového tvaru v rôznych kombináciach farieb. Cibuľa musí byť zasypaná len do polovice. Ak by bola zasypaná celá, nekvitla by.

Na pestovanie je nenáročná. Po odkvitnutí sa nechajú listy, aby sa zatiahli do cibule. Keď zožltnú, listy odstránime a cibuľu prestaneme polievať do novembra alebo decembra (záleží, kedy chceme, aby začala kvitnúť) a kvetináč s cibuľou odložíme do chladnej miestnosti (potrebuje na kvitnutie obdobie chladu, t.j. vegetačný kľud). Rozmnožujeme buď semenami alebo dcérskymi hľuzami.

Zornica vs. Amarylis!

Ako som už vyššie spomínal, tak ľudia si mýlia zornicu s amarylisom. Rozdiel je jednoduchý. Zornica kvitne na jar, Amarylis koncom leta. Zornici sa spolu s pukom tlačia aj listy no Amarylisu najskôr výnde stonka a potom sa tlačia listy. Zornica má dutú stopku a Amarylis ju má plnú.

Jozef Hrabovský, III.V

Friendship!

What it means for me….

There are no obligations only choice. You are always there for a friend. You can be sat next to each other or separated by hundreds of miles but are always there. Some friends you see every day, others you don't. This does not matter. A call, text, email or letter simply reinforces your bond. True friends understand without judgement and accept you for what you are. You enjoy the highs and lows together and understand when to speak out or keep quiet. Any advise is always with your best interest at heart. A true friend only wants what is best for you. Unconditional care and understanding will always be there for true friends.

You choose a friend so choose wisely. They cost you nothing and are worth their weight in gold. It's only True friends that understand the real value of this.

Katarina and I have been friends for a very long time. She was working as an au pair in the UK for an old friend of mine. Unfortunately, the little girl she cared for is no longer with us but from the time we shared this tragic event we made our connection as true friends. We both know we can rely on the other to be there at the right time. Thank you for being there, my Slovakian friend.

Richard Smith

Potulky starou Žilinou

Považská galéria umenia v Žiline

Po uzákonení štátneho žandárstva v Uhorsku v roku 1881 začala v Žiline pôsobiť žandárska stanica až do zániku Rakúsko-Uhorska v roku 1918. V roku 1911 pre potrebu žandárov v Žiline postavili pomerne rozľahlú budovu. Pieskovožltá dvojpodlažná secesná budova s červenou strechou mala nad hlavným vchodom malý reliéfny štátny znak Uhorska, ktorý v roku 1919 odstránili. Dňa 28. decembra 1918 tu bolo zriadené okresné četnícke veliteľstvo. O pár rokov neskôr sa na poschodí vybudovalo jedenásť bytov pre četníkov a budova mala pomenovanie „četnícke kasárne“.
V súčasnosti tu pôsobí Považská galéria umenia.

Vykopalov dom

Kálov je starý stredoveký názov časti Žiliny. Ulica Kálov viedla v smere do Sliezska, s ktorým obchodníci a remeselníci Žiliny od 14. storočia udržovali obchodné styky, najmä obchod s vlnou a súknom. Ulica tvorila prístup od Sliezska a Poľska na starej obchodnej ceste. Z Tešínska prišli v 13. storočí aj nemeckí obyvatelia, ktorí sa podieľali na založení mesta. Pôvodnú stredovekú zástavbu začiatkom 20. storočia nahradili väčšinou secesné budovy, medzi nimi i dom , v ktorom žil významný žilinský fotograf Ján Vykopal. Budova je známa najmä zaujímavou fasádou, na ktorej dominuje mozaika ženskej postavy, pripomínajúca kresby českého maliara Alfonsa Muchu.
Podnetom pre jej realizáciu bolo stretnutie s Alfonsom Muchom v Paríži, kde sa inšpiroval jeho dielom. Ján Vykopal na svojich fotografiách zachytil významné spoločenské udalosti mesta, rôzne slávnosti, pochody, cvičenia a podobne. Popritom fotografoval aj obyvateľov mesta a širokého okolia. V jeho fotografickom archíve sa po smrti zachovali tisíce sklenených negatívov, ktoré v malom počte zachránili pracovníci Považského múzea v Žiline. Ján Vykopal bol aj veľkým cestovateľom. Počas svojich ciest navštívil Tichomorské ostrovy aj ostrovy Indonézie: Nová Kaledónia, Fidži, Samoa, Tahiti, Mauritius, Jáva, Nová Guinea, Timor, Nové Hebridy. V Európe zasa aj Dalmáciu, ale aj krajiny Južnej Ameriky Peru a Brazíliu. Zavítal i k Červenému moru v Adene a dokonca až do ďalekej Číny – Šanghaj.

Parné kúpele Petrovský

Pôvodne na mieste dnešného domu stáli dva samostatné domy na vtedajšej Dolnej ulici. Názov vznikol zo skutočnosti, že ulica smerovala k Dolnej bráne, chrániacej vstup do mesta od dnešnej Hurbanovej ulice. Oba domy kúpil Ľudovít Petrovský. Na mieste týchto domov postavili nový dom s parným kúpeľom a obytnou časťou v roku 1924.
Stálym návštevníkom tu ponúkali kyselinouhličité, parné aj vaňové kúpele, masáže, pedikúru aj holičstvo. Boli to jedny z mála verejných kúpeľov mimo Bratislavy. Ďalej si tu firma Petrovský a syn

postavili aj prízemnú budovu čistiarne bielizne „Továreň na pranie a chemické čistenie“. Od roku 1950 tu boli Komunálne služby mesta. Tie i naďalej prevádzkovali parný kúpeľ, ale kvalita postupne upadala. V súčasnosti je sídlom žilinskej pobočky ÖTP Banky. Oproti sa nachádza známa predajňa zmrzliny Scoop.

Zápalkáreň

Na území pôvodne nazývanom Frambor sa nachádza objekt, Žilinčanmi nazývaný „sirkáreň“. Od roku 1906 sa tu vyrábali cukríky a čokoláda, v roku 1914 kúpil opustený objekt Samuel Wittenberg a začal v ňom vyrábať zápalky. Strojové vybavenie novej továrne bolo na tú dobu veľmi moderné, výrobné priestory boli vybavené najmodernejšou bezpečnostnou technikou a zariadeniami na odsávanie plynov.
Továreň na zápalky – Samuel Wittenberg a syn bola svojou produkciou známa nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Výrobky firmy mali ochrannú známku W.S., ktorá sa nachádzala na nálepkách zápalkových škatuliek. Keďže nálepky obsahovali aj nápis Žilina, šírila továreň aj dobré meno nášmu mestu. Po roku 1948 sa názov podniku zmenil na Drevoindustria. Budova sa nachádza v blízkosti ZŠ Hollého.

Pivovarská ulica

Ulica nazvaná podľa mestského pivovaru je postavená na pozemkoch, tvoriacich pôvodne územie medzi mestskými hradbami – valmi a potokom Všivák.
Mestský pivovar v Žiline existoval už v 17. storočí. Už vtedy bolo žilinské pivo také vychýrené, že sám uhorský palatín - zástupca kráľa, ho nechal doviezť do vtedajšieho hlavného mesta Prešporka, dnešnej Bratislavy.
Mesto Žilina nemalo právo variť pivo. Toto mali len majitelia murovaných meštianskych domov v meste, na ktoré sa vzťahovalo.
Budova pivovaru bola zbúraná v r. 1924. V pivovare sa varilo pivo pre potreby mesta zo sladu, jačmeňa a chmeľu, ktoré si dopestovali na mestských poliach alebo ho získali kúpou z rôznych miest. Mesto predávalo vyrobené pivo i víno vo vlastnej reštaurácii v budove Radnice na rínku – Mariánskom námestí.
Žilinské pivo bolo pomerne známe a kvalitné. Slúžilo ako dar rôznym vysokopostaveným úradníkom župy, pre pohostenie návštev, rôznych krajinských hodnostárov. Pivo sa prestalo variť zrušením cechov v r. 1872, ale aj preto, lebo od konca 19. storočia začali v meste svoju činnosť súkromní pivovarníci najmä z neďalekej Bytče.

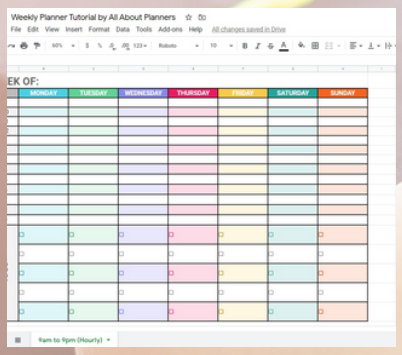
Top štyri rady a triky pre maturantov pri koronavíruse (ale aj všeobecne)

Ako sa najlepšie pripraviť na maturitu v tejto dobe, alebo ako sa najlepšie a najefektívnejšie učiť ...

1. Chce to pokoj

Maturita je prvá veľká skúška v tvojom živote a tiež menšia ukážka prijímacích skúšok na vysokú školu. Nie je sa čoho báť, pretože so správnou prípravou to zvládneš v pohode. Takže prvé pravidlo je: Nikdy nepanikár, okradne ťa to o čas a jednoducho zabudneš triviálne veci.

2. Plánovanie

Nikdy nenechávaj učenie na poslednú chvíľu, aj keď to vyzerá tak, že máš veľa času. Ak si otázky spracovávaš sám, tak si skús, koľko času využiješ priemerne na jednu otázku. Jedna z ďalších ciest je si vytvoriť mesačný kalendár, je prehľadnejší ako diár a môžeš to mať vždy na očiach niekde na stene, teda ti to pripomenie, čo máš dnes robiť. Ako by mal vyzerať? Spracovávanie otázok, následné učenie sa a opakovanie a prekladaj to dvoma dňami voľna. A posledná rada bodu plánovania znie: sľub si nejakú odmenu za úspešné zloženie maturity. Budeš tak viac motivovaný/á a s motiváciou ide vždy všetko lepšie.

3. Myslite na prijímačky na vysokú školu

Nesmiete zabudnúť v tom predmaturitnom zhone na to, že s maturitou sa blížia aj testy na prijatie na vysokú školu. Takže si musíte povedať, ako chcete pokračovať, či chcete študovať ďalej alebo ísť pracovať. Ak chceš študovať, tak sa nezabudni prihlásiť na SCIO testy, na ktoré sa spolieha väčšina vysokých škôl s humanitným zameraním. Prírodovedecké vysoké školy mávajú svoje vlastné skúšky. Prijímačky na vysokú školu sa väčšinou konajú v pomaturitnom období, teda niekedy v júni. Preto je lepšie si dopredu zistiť podmienky na prijatie a začať sa na to pripravovať.

4. Ako sa učiť?

Najlepšou metódou učenia je učiť sa priebežne. Podľa vedcov prirovnávajú túto metódu k múru, keď sa učíš nárazovo, napr. deň alebo týždeň pred skúškou, tak tvoje vedomosti budú vyzerať ako krivý a škaredý múr. Keď sa učíš priebežne, tak tvoj múr bude pekný, urovnaný a silný, pretože si nad tým strávil viac času. Mám tu pre teba ešte jednu metódu. Kartičky. Vyrobíš si malé kartičky s otázkami a z druhej strany si napíšeš odpovede. Vždy si vezmeš jednu kartičku, skúsiš odpovedať a pozrieš sa, či správne alebo nie. Ak si odpovedal nesprávne, daj si kartičku bokom a po chvíli si skús odpovedať znova.

redakcia Avis

EFEKTÍVNE UČENIE

Model úspešného študenta

- vie, čo dokáže - pozná svoje schopnosti
- vie, čo chce - má cieľ do budúcnosti
- verí si - má zdravú sebadôveru
- vie sa správne učiť - pozná efektívne spôsoby učenia

Buď sám sebe manažérom

- organizuj si čas po škole
- plánuj si kedy sa budeš učiť a kedy budeš mať voľný čas
- do mobilu si zapisuj úlohy, ktoré máš urobiť, zadávaj si termíny učenia na písomky
- rešpektuj vlastný biorytmus = čas počas dňa, kedy sa ti najlepšie učí, v akom čase podávaš najlepší výkon

Maj na seba väčšie nároky !

V akom poradí sa učiť predmety

1. Zásada : Striedame náročnosť predmetov

- stredne ťažký predmet
- ťažký predmet
- ľahký predmet

2. Zásada : Striedame rôznorodosť predmetov

- matematické – MAT a cvičenia
- jazykové - AJ, NJ
- humanitné predmety - SJ, DEJ, OBN
- odborné predmety - ZAE, PRO, VYT, FYZ

3. Zásada : Striedame spôsob prípravy - písomné domáce úlohy striedame s ústnou prípravou

Ako sa začať učiť, keď sa ti nechce učiť

Pripomeň si vlastnú motiváciu k učeniu – prečo sa chceš učiť

- Urob si cvičenie na koncentráciu
- Spomeň si na svoje úspechy v škole
- Uvedom si, aké dôsledky to bude mať, keď sa nenaučíš
- Povedz si, že to dokážeš

Máš na to!

Spoznaj svoj učebný štýl

Efektívny učebný štýl je spôsob učenia, v ktorom využívaš svoje silné stránky, napr. lepšiu sluchovú pamäť, pamäť na obrazy a pod.

R - Slovný
V - Obrazový
A - Sluchový
K - Pohybový

Používaj učebný štýl, ktorým sa ti ľahšie učí.

Ako sa naučiť nové učivo

- Prečítaj si celý text
- Uč sa po odstavcoch
- Podčiarkni kľúčové slová
- Najprv pochop podstatu, potom sa uč detaily
- Zopakuj odstavec 2 - 3-krát
- Rovnako postupuj pri ďalších odstavcoch
- Celý text zopakuj 2-krát
- Na záver si nezabudni dať otázky k učivu

Kľúčové slovo je kľúčom k lepšiemu zapamätávaniu

- Je to slovo, ktoré je vo vete dôležité a podstatné, je nositeľom novej informácie.
- Zvýrazni si ho farebným perom, aby si si ho lepšie zapamätal.
- Pripomenie ti ďalšie súvisiace informácie.
- Pri opakovaní ti stačí na neho pozrieť a hneď sa ti vybavia ďalšie fakty.

Toto ti urýchli učenie!

Ako si ľahšie zapamätať učivo

- Využívaj logickú pamäť, nebifľuj sa !
- Používaj pamäťové pomôcky :

1. ***začiatočné písmená***
2. ***rýmy***
3. ***príbehy***
4. ***obrazy***

Každá pamäť potrebuje pomôcť!

Prečo „zapamätané“ zabúdame

- Zapamätaná látka sa v pamäti udrží len istý čas
- V pamäti zostane len to, čo odolalo zabúdaniu
- Zabúdanie je normálny fyziologický proces v mozgu – je to vyhasínanie pamäťových stôp
- Najrýchlejšie zabúdame hneď po naučení látky – do 1 hodiny
- Opakovať látku treba skôr ako zabúdanie pokročí
- Ak dlhší čas neprichádzame do styku s osvojenou látkou, zabúdame ju rýchlejšie
- Ak sa bifľujeme, tiež zabúdame rýchlejšie

Ako sa učiť technické predmety

- Predstavuj si to, o čom sa učíš.
- Keď si to nevieš predstaviť, hľadaj niekde obrázok.
- Uč sa logicky, technika sa bifliť nedá !
- V texte, v ktorom sa opisuje postup, priebeh javu, si podčiarkni slovesá, lebo vyjadrujú dej.
- Vyjadruj sa technicky presne, nie opisne a laicky.

Ako sa učiť technické predmety

- Predstavuj si to, o čom sa učíš.
- Keď si to nevieš predstaviť, hľadaj niekde obrázok.
- Uč sa logicky, technika sa bifliť nedá !
- V texte, v ktorom sa opisuje postup, priebeh javu, si podčiarkni slovesá, lebo vyjadrujú dej.
- Vyjadruj sa technicky presne, nie opisne a laicky.

Ako sa učiť na písomky

- Začať sa učiť o 2 – 3 dni skôr
- Všetky učebné látky rozdeliť na rovnaké časti a učiť sa po častiach
- Vypracovať si schémy= kostru z látok
- *Opakovať vždy 3-krát :*

1.-krát - tesne po naučení

2.-krát - po 1 hodine

3.-krát - pred spánkom

Takto naučené učivo na písomke nepopletieš a nezabudneš !

Prestávky učenie zrýchľujú

- Ak sa už nedokážeš sústrediť, potrebuješ prestávku.
- Prestávka musí byť pohybová– postav sa, napi sa, vyvetraj izbu, alebo si vypočuj pesničku, prípadne zacvič
- *Trvanie prestávky :*

Do 1 hod. učenia – 2 - 5 minút

Po 1 hod. učenia – 10 - 15 minút

Po 2 hod. učenia – 20 - 30 minút

Čo učenie spomaľuje

- Zábava pri PC a dlhý čas pri PC
- Pri PC si namáhaš zrak a pozornosť – tie potrebuješ pri učení, neuč sa po dlhom sedení pri PC – nedokážeš sa koncentrovať
- Nechuť k učeniu, negatívny postoj a tvoja nemotivovanosť k učeniu- tým sa iba odrádzaš
- Únava, presýtenosť alebo hlad, hluk, nervozita, nuda, depresívna nálada
- Nesprávne návyky a spôsoby učenia

Učenie nie je mučenie

- Učenie nie je zložité, ak sa učíš správne a efektívne.
- Ak sa naučíš učiť teraz, budeš mať lepší pocit zo seba a budeš si veriť.
- Učením to môžeš niekam dotiahnuť a mať lepšiu prácu a kvalitnejší život.

Dokážeš to !

Adventný veniec a jeho pôvod

Slovo advent pochádza z latinského slova adventus a znamená čakanie na príchod spasiteľa. Na Slovensku na sa prvú adventnú nedeľu v horských oblastiach schádzali pastieri, ktorí trúbili na dlhé zakrivené pastierske trúby. Počas adventu sa konali špeciálne skoré ranné omše roráty. Slúžili sa okolo 5 hodiny ráno a na rorátoch sa zúčastňovali aj malé deti. Existuje aj príbeh o tom, ako vznikol adventný veniec: Nemeckého učiteľa sa deti v škole každý deň pýtali, kedy už budú Vianoce a on im to chcel priblížiť jednoduchou detskou formou. Zobral koleso od voza, na ktoré dal toľko sviečok, koľko dní bolo do Vianoc a nedele označil hrubšími sviecami. Každé ráno, keď prišli deti do školy si spolu zasvietili jednu sviečku. Tento nápad sa veľmi rýchlo ujal a rozšíril, ale koleso od voza bolo nepraktické, tak vznikol menší veniec a iba 4 sviečky, ktoré predstavujú nedele. Veniec sa začal používať v chrámoch a potom aj v domácnostiach. Kruhový tvar venca vytvoreného zo vždyzelených vetvičiek sa pokladá za symbol večného života, hoci svoj pôvod má v predkresťanských tradíciách, kde symbolizoval večný cyklus striedajúcich sa ročných období. Pôvod adventného venca nie je jasný, predpokladá sa, že sa začal používať niekedy v období trvajúcom od stredoveku do 16. storočia, príp. až do 19. storočia.

Veniec je od nepamäti symbolom víťazstva a kráľovskej dôstojnosti. Aj Biblia hovorí o venci ako o prejave úcty, radosti a víťazstva. Adventný veniec vzdáva hold tomu, ktorý je očakávaný a prichádza zároveň ako víťaz, kráľ a osloboditeľ. V niektorých rodinách sa zapaľuje aj 5. adventná sviečka, ktorá sa zapáli je buď na štedrý deň alebo na 1. sviatok vianočný a znázorňuje to živého Ježiša Krista. Aj pôvodne štyri adventné sviečky nesú svoje mená 1. nádej - zapaľuje najmladšie dieťa rodiny 2.mier - zapaľuje najstaršie dieťa 3.priateľstvo - zapaľuje matka 4.láska - zapaľuje otec

Adventné sviatky spojené so sviatkami významných svätcov 4. 12. - sviatok sv. Barbory.

Traduje sa príbeh, kde Barboru sťal kvôli viere v Boha jej vlastný otec. V Čechách je tento deň spájaný s trhaním čerešňovej vetvičky. Vraj sa tomu, komu vykvitne na Štedrý deň, ďalší rok splnia všetky jeho tajné i netajné priania. Pôvodne to robili prevažne nevydaté dievčatá, ktoré chceli vedieť, či sa konečne dočkajú svojej svadby.

5. 12. - sviatok sv. Mikuláša = tento deň je dodnes spojený s dávaním nádielky a drobných darčekov prevažne deťom. Domácnosti obchádzal Mikuláš a na niektorých mestách či dedinách ešte stále obchádzajú dohodnuté skupiny Mikulášov, čertov a anjelov, ktoré deti za básničku či nejakú riekanku obdarúvajú.

13.12. - sviatok sv. Lucie = dievča Lucia, ktorá údajne žila v 4. storočí, mala rozdať svoj majetok a rozhodla sa oddať kresťanskej viere. Údajne si kvôli svojmu pohanskému nápadníkovi vydlabala oči a poslala mu ich. Zomrieť mala smrťou mučeníkov.

Zaujímavosť: Rekordný veniec - Údaje z knihy rekordov v Znojemsku, v obci Miroslav, pri adventnej a vianočnej slávnosti od roku 1999 už desaťkrát za sebou ozdobili adventný veniec s priemerom sedem metrov, ktorý sa práve do tejto knihy rekordov zapísal. Z venca sa údajne za posledných desať rokov stala jedna z atrakcií mesta, na ktorú sa jazdia pozerať turisti zo širokého okolia i Rakúska.

Silvia Benková, Dominika Tkáčiková II.M

Vianočná pošta

Aj tento rok sa naše triedy spolu s našimi pani učiteľkami pridali k tohtoročným dobrovoľníkom a potešili seniorov v domovoch. Seniorom začínajú Vianoce prvým pozdravom na stolčeku. Je to pre nich ozajstný dar – rukou písané prianie. Symbol toho, že na nich niekto myslí ...

redakcia AVIS

Tichá noc

Tichú noc pozná asi každý. V tónoch tejto najznámejšej koledy je niečo magické. Je to taký „bluetooth" z minulého tisícročia. Keď si ju cez Vianoce aspoň raz potichu zaspievame, akoby sme sa spojili so všetkými, ktorí práve teraz alebo už vôbec nie sú pri nás. Autori Tichej noci Joseph Mohr a Franz Xaver Gruber takmer pred dvesto rokmi určite netušili, že jej tóny budú znieť nielen v Európe, ale aj v Číne či Južnej Amerike. Najznámejšia vianočná pieseň sa zrodila takmer pred dvesto rokmi neďaleko Salzburgu. Dôkaz o tom nájdete v rakúskom Stille Nacht Museum – v Múzeu Tichej noci. Nachádza sa v najstaršej rakúskej škole v mestečku Arnsdorf, kde sa miestne deti doteraz učia v dvoch dvojtriedkach. Autor textu koledy Tichá noc, svätá noc, sa narodil v roku 1792 v Salzburgu, ako nemanželské dieťa Anny Schoiberinovej a Franza Mohra. Tento žoldnier a neskôr dezertér opustil matku svojho syna skôr, ako sa potomok narodil. Malého Josepha sa ujal Johann Nepomuk Hiernle, vikár katedrály v Salzburgu. Podporoval ho v štúdiu, aj v hudobnom vzdelaní.Joseph mal totiž krásny hlas a už v dvanástich hral na husliach a spieval v univerzitnom kostole. Po štúdiu teológie a vysvätení za kňaza sa stal kaplánom v Oberndorfe. V neďalekej dedine Arnsdorfe však mal priateľa, učiteľa a organistu Franza Grubera, ktorý vedel komponovať hudbu. Mohr sa za ním rozbehol s úpenlivou prosbou, aby niečo vymyslel. Gruber sa prejavil ako dobrý priateľ - napísal melódiu a zachránil svojho priateľa. Ukázalo sa, že hudobníka osvietil sám Duch svätý, pretože melódia prežila stáročia.

Pruský kráľ Friedrich Wilhelm IV. pieseň Tichá noc, svätá noc počul na Štedrý deň v roku 1853 a bol nadšený. Dvornému koncertmajstrovi nariadil nájsť autorov. Úloha to však nebola ľahká: Mohr a Gruber boli obyčajní, bezvýznamní ľudia. Navyše, Joseph Mohr už v roku 1848 zomrel vo veku 56 rokov v úplnej chudobe. Skladateľa Grubera neúspešne hľadali celý rok a možno by ho ani nikdy nenašli. Pomohla však náhoda. V roku 1854 salzburský zbor pripravoval vianočný program, v ktorom nechýbala pieseň Tichá noc, svätá noc. Jeden z členov zboru, mladík Felix Gruber, ju však spieval nie celkom tak, ako to vyžadoval zbormajster. Keď mu udelil pokarhanie, Felix namietal, že pieseň spieva, ako ho to naučil jeho otec a ten vie najlepšie, ako správne spievať piesne, ktoré sám skomponoval. Zvyšok života prežil Franz Gruber ako slávny človek. V chráme sv. Mikuláša v Oberndorfe visí plaketa s nápisom: "Učiteľ Franz Gruber tu 24. decembra 1818 napísal melódiu piesne Tichá noc, svätá noc a vikár Joseph Mohr zložil jej slová

Tichá noc, svätá noc

Tichá noc, svätá noc, všetko spí, všetko sní,
sám len svätý bdie dôverný pár,

stráži dieťatko, nebeský dar,

zlatý Ježiško spí, sní, nebeský tíško spí, sní.

Tichá noc, svätá noc, anjeli zleteli,
najprv pastierom podali zvesť,

ktorá svetom dnes dáva sa niesť,

Kristus Spasiteľ je tu, tešiteľ sveta je tu.

Tichá noc, svätá noc, nežná tvár, lásky žiar
božsky rozsieva v jasličkách tam,
bije záchranná hodina nám v svojom zrodení Boh, Syn,
láska, Boh .

Gaňová, Nemčeková II. MP

RECEPTY

Kávové zrná

Príprava: 25 minút

Ingrediencie

Pre 1 dávku

Suroviny

3 balíky detských keksov
0.5 dl rumu
80 g masla
50 g vlašských orechov
3 pl kávy
200 g práškového cukru
papierové košíčky

Poleva

100 g čokolády na varenie
70 g stuženého pokrmového tuku
ozdobná ryža

Kávové zrná - príprava

- Keksy spolu s orechmi zomelieme, dáme do misy, pridáme cukor, kávu, maslo, rum a vypracujeme hladkú hmotu.
- Na pocukrovanej doske urobíme šúľok, ktorý nakrájame na rovnaké kúsky.
- Z kúskov tvarujeme guľky a rúčkou varechy urobíme v strede každej guľky žliabok.
- Potrieme čokoládovou polevou, dáme na mriežku, ozdobíme ryžou a necháme zaschnúť. Potom vložíme do papierových košíčkov.

Poleva: Čokoládu s tukom rozpustíme vo vodnom kúpeli.

Mačacie oči

Ingrediencie

300 gramov hladkej múky extra špeciál
110 gramov práškového cukru
30 gramov škrobu (kukuričný, zemiakový)
3 žĺtka
210 gramov masla
1 štipka soli
150 gramov džemu

Porcie - 35 ks

Čas prípravy - 1 hod 40 minút
Čas varenia / pečenia - 8 minút

Celkový čas - 1 hod 48 minút

Inštrukcie

Múku, cukor si preosejeme, pridáme škrob, soľ a zamiešame spolu. Pridáme žĺtka a maslo, vypracujeme hladké cesto a necháme 1 hod. odpočinúť v chladničke. Cesto si vyvaľkáme na pomúčenej doske a vykrajujeme kolieska, na polovičke vykrojíme do stredu menšie koliesko. Ukladáme na plech s papierom a pečieme vo vyhriatej rúre na 180 st. približne 8 min. Necháme vychladnúť. Plné koliesko natrieme s džemom aký vám chutí, u nás to je marhuľový, opatrne dáme koliesko s očkom a jemne pritlačíme. Potom stačí už len posypať cukrom, ale môže sa aj polovička namočiť do čokolády alebo jemne pofŕkať čokoládou ....

Cheesecake a jeho história

Cheesecake môžeme určite zaradiť medzi najznámejšie koláče sveta. Jednoducho je to stálica, a to aj napriek tomu, že ešte pred dvadsiatimi rokmi tento anglický pojem poznal na Slovensku len málokto. Za svoju popularitu vďačí 18. storočiu a Američanom.

Málokto však vie, že pôvodne pochádza zo starovekého Grécka. Jednoduchý koláč, ktorý v tých časoch pozostával iba z dvoch surovín – tvarohu a medu, dodával energiu bojovníkom počas prvých olympijských hier. Jeho počiatky siahajú až do začiatku prvého tisícročia pred naším letopočtom. Neskôr sa zvykol podávať ako dezert na gréckych svadbách. Prvý recept pochádza z roku 230 nášho letopočtu. Keď Rimania dobyli Grécko, recept na tvarohový koláč bol jednou z vojnových koristí. Rimania si ho už trošku upravili a pridali do neho vajcia. Pri rozširovaní svojho impéria sa dostal cheesecake do ďalších európskych krajín.

18. storočie predstavuje veľký míľnik v histórii tohto koláča. Práve v tombo období sa v Amerike zrodil cheesecake, aký poznáme dnes. Recept priniesli do Ameriky európski prisťahovalci.

Pravdepodobne najznámejší druh cheesecake na svete je New York Cheesecake. Práve vďaka nemu sa cheesecake označuje za koláč, ktorý sa zrodil v Amerike. Za receptom na tento cheesecake stojí Reuben Arnold (1883 – 1970), ktorý na večeri u svojich priateľov ochutnal zákusok a bol ním tak očarený, že začal skúšať vlastný recept. Základnými ingredienciami v jeho recepte boli smotana, tvaroh a citrónová kôra.

Základnou zložkou každého receptu na cheesecake je jemný krém, ktorý sa pripravuje z rôznych surovín. Niektorí preferujú tvaroh, smotanový syr, Mascarpone, Ricottu alebo Neufchatel. Mnohí curkrári pokladajú za pravý cheesecake iba koláč vyrobený zo smotanového syra bez príchuti, prípadne jemne slaného. Vybraný syr sa zmieša s vajciami, cukrom, prípadne medom a vyleje sa na korpus, ktorý sa robí z drvených sušienok zmiešaných s rozpusteným maslom. Základom úspechu je správne pečenie. Cheesecake je potrebné piecť pomaly a pri nízkej teplote – približne 150 stupňov Celzia. Koláč pečieme v okrúhlej forme spolu s miskou vody. Doba pečenia je približne 50 minút. Po dopečení ho necháme v rúre vychladnúť.

Dnes poznáme jeho rôzne variácie – pečený i nepečený. V rôznych krajinách zvyknú používať rôzne suroviny na výrobu plnky – Taliani zvyknú používať syr Ricotta, Gréci Fetu alebo syr Mizithra, Nemci ho robia z tvarohu... .

(zdroj: AngieBakes, Dobré jedlo, Niečo o koláčoch)

Spracovala: Mgr. Michaela Chabadová

Horalkový Cheesecake – recept

Suroviny:

• 9 Horaliek
• 60 g maslo
• 4 vajcia
• 250 g Mascarpone
• 250 g jemný tvaroh
• 200 g cream cheese
• 4 PL arašidová nátierka
• 50 g trstinový cukor
• Hrsť pomletých nesolených arašidov
• 80 g Milka čokoláda

Postup:

Pomixujeme päť horaliek a pridáme k nim rozpustené maslo. Zmes vložíme do okrúhlej formy na pečenie (formu si pred tým vystlieme papierom na pečenie a boky potrieme maslom) a dáme piecť na 10 minút pri teplote 180 stupňov Celzia.

Vyšľaháme vajcia s cukrom, postupne pridávame Mascarpone, tvaroh, cream cheese, tri rozmixované Horalky, pomleté arašidy, arašidové maslo a napokon rozpustenú čokoládu.

Túto zmese vylejeme na korpus, ktorý sme si nechali vychladnúť. Pečieme pri teplote 140 stupňov Celzia asi 40 minút. Odporúčam dať do rúry aj plech s vodou. Upečený koláč necháme v pootvorenej rúre dve hodiny. Na záver ho dáme do chladničky stuhnúť, najlepšie cez noc. Pred podávaním ho ozdobíme Horalkou, kokosovými hoblinkami, jahodami, jednoducho čímkoľvek, fantázii sa medze nekladú.

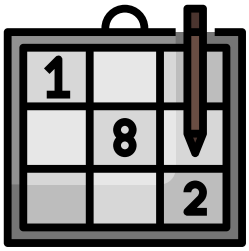

Krásne Vianoce
a
šťastný nový rok

SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

4		2	5			8	3	
		7	8		2			5
	8		7					
	3	8		2				
7	4	6	3		1	2	8	9
				8		3	5	
					5		2	
6			2		9	1		
	9	1			8	5		3

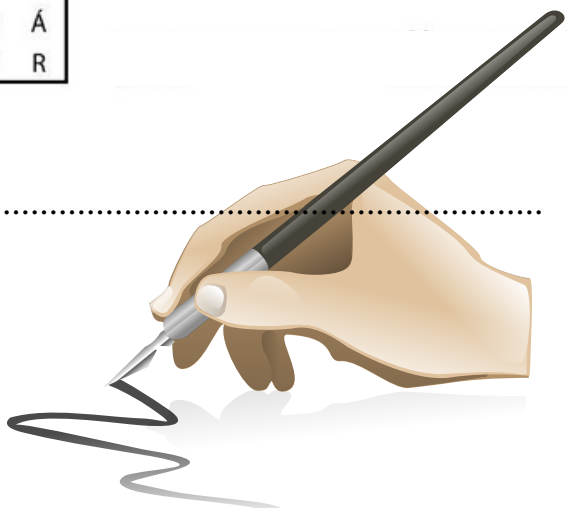
OSEMSMEROVKA

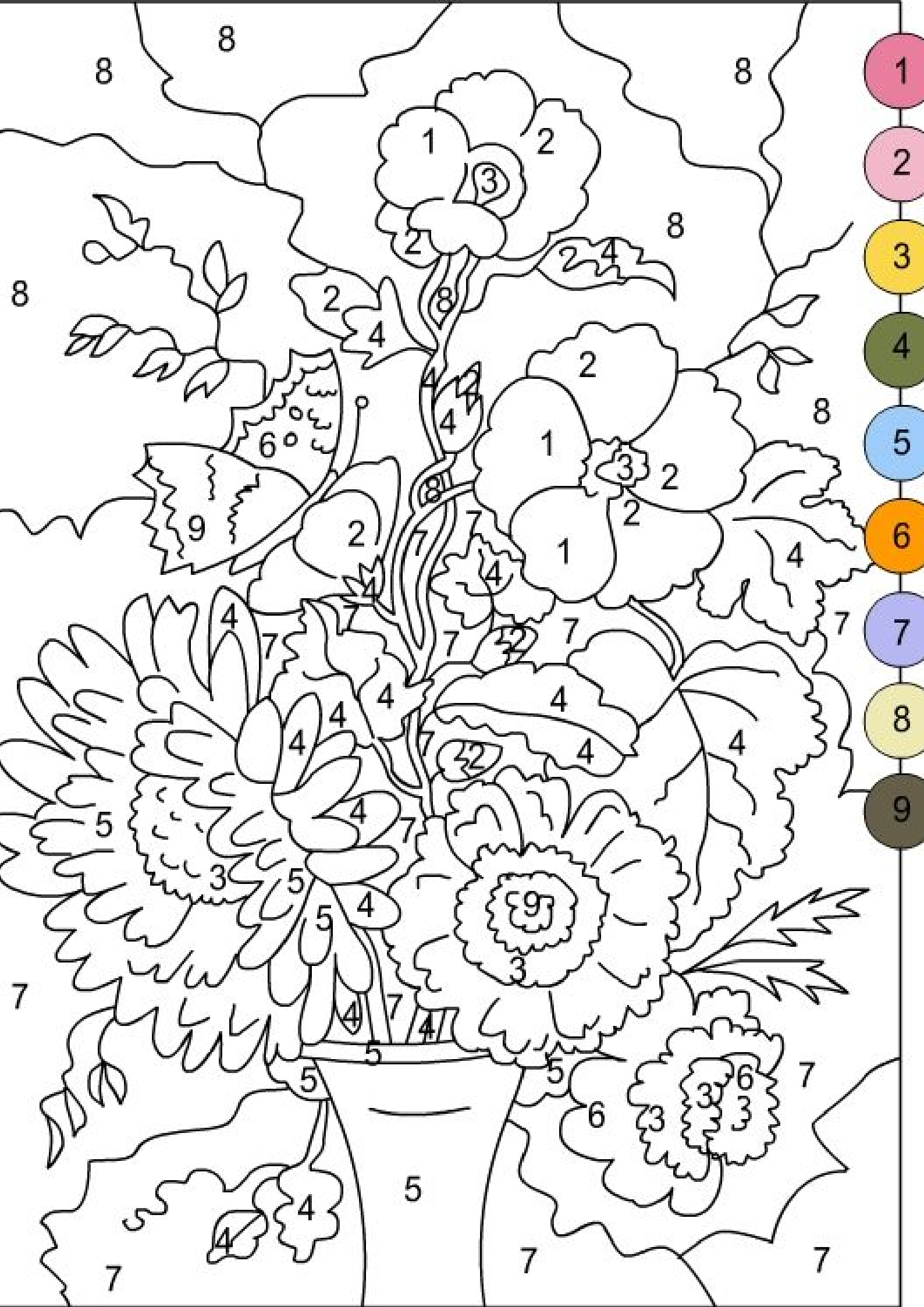
Y	H	A	O	R	P	D	A	A
Z	E	O	Y	F	R	B	H	Z
Y	Q	J	U	I	L	K	O	L
P	R	U	B	Y	D	C	E	I
M	V	Y	V	E	K	M	X	O
V	C	B	S	J	A	Y	M	N
X	I	R	I	C	Z	R	A	L
T	O	V	K	G	A	S	R	M
H	O	B	L	Q	D	C	Z	V

M	Z	S	B	K	Y	S	A	K	N	S	L	N	Y	L	H	K
A	U	N	U	O	N	I	Y	E	Á	E	M	J	A	E	A	S
E	Ú	R	S	R	O	Á	Č	T	K	R	R	N	A	T	S	E
Ť	T	O	T	E	P	U	T	C	R	K	K	E	Ó	S	C	T
S	Y	E	A	N	S	U	K	K	O	O	V	D	T	I	O	O
R	L	Á	I	E	E	L	T	E	O	T	A	V	Ž	E	N	D
Z	I	A	I	S	E	**C**	**E**	**S**	**T**	**A**	V	Y	E	B	K	A
Ú	R	S	M	A	B	O	L	Z	O	I	L	O	L	P	N	C
A	M	A	B	A	L	A	E	O	I	P	K	A	R	M	E	L
K	E	I	D	I	V	N	S	B	N	N	N	E	Y	S	I	E
O	B	A	V	A	I	O	O	R	E	A	A	H	T	E	R	K
S	B	Y	S	T	R	I	N	A	A	A	V	Á	K	A	E	Á
Ť	CH	K	U	P	O	L	Y	Z	U	K	R	Y	H	Y	P	R

Legenda: AKOSŤ, ALABAMA, ANIÓN, AORTY, BASRA, BLANA, BUSTA, BYSTRINA, CENTRUM, CESTÁR, CLONA, ETIKETA, HYMNA, KARMEL, KATÓDA, KÁVA, KOALA, KORENE, KRYHY, KUPOLY, KYSAK, LANKO, LEKÁR, LIEKY, LYŽICE, MRKVA, OBAVA, OBRAZ, OCTAN, OKRES, OKTÁN, OLIVY, ORKÁN, OSLAVA, OTVOR, PERIE, PIATOK, POSTUP, PROSO, PRUS, SECESIA, SIETE, SLAMA, SLEZINA, SPONY, STAVY, STRUK, TELESO, VIDIEK, ZENIT, ZLOBA, ZRADA.

tajničku tvorí 40 nevyškrtaných písmen .....

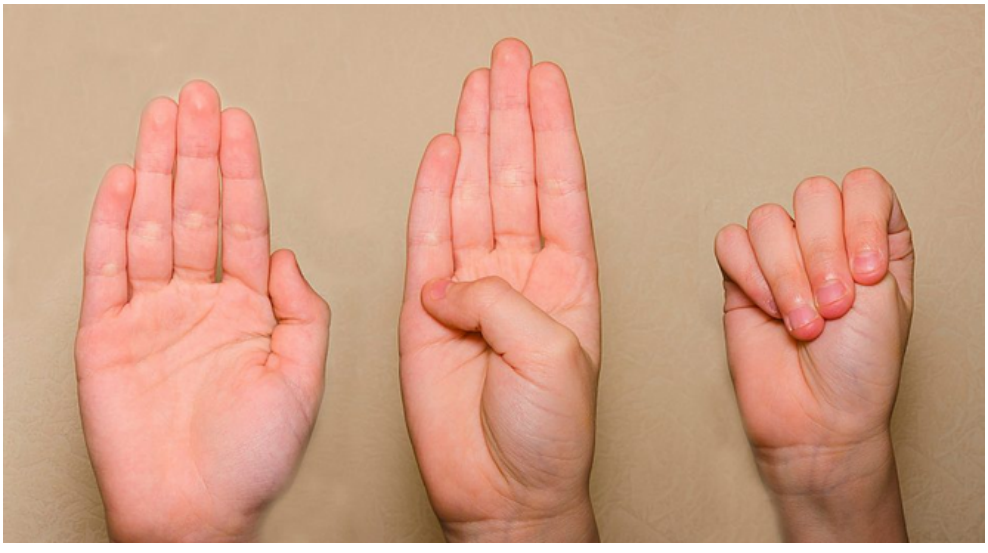

1
2
3
4
5
6
7
8
9

Vedeli ste, že?

1. SKONTROLUJ

Uisti sa, že je pre teba bezpečné sa priblížiť
- Skontroluj, či postihnutá osoba akokoľvek reaguje
- Zakloň hlavu, zdvihni bradu a skontroluj dýchanie
- Ak nedýcha alebo nedýcha normálne, KPR je potrebná

2. ZAVOLAJ

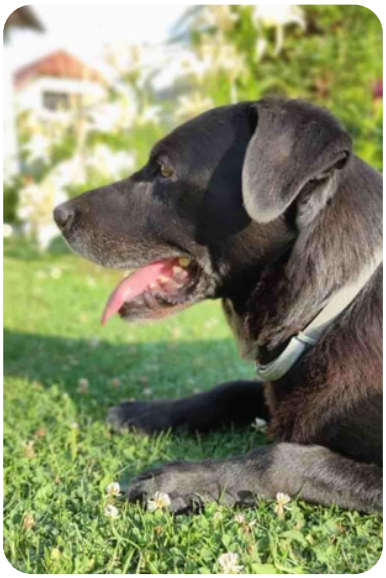
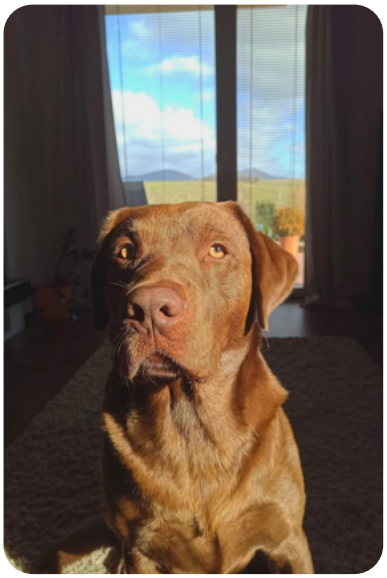
- Zavolaj 112 a nasleduj ich inštrukcie
- Ak je tam niekto, kto ti môže pomôcť, popros ho, aby zavolal 112 miesto teba a priniesol AED
- Stláčanie hrudníka je najdôležitejšie pre prežitie. Neodďaľuj ani neprerušuj stláčanie hrudníka

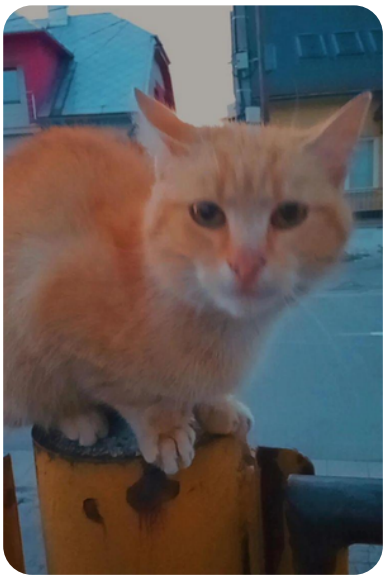
3. STLÁČAJ

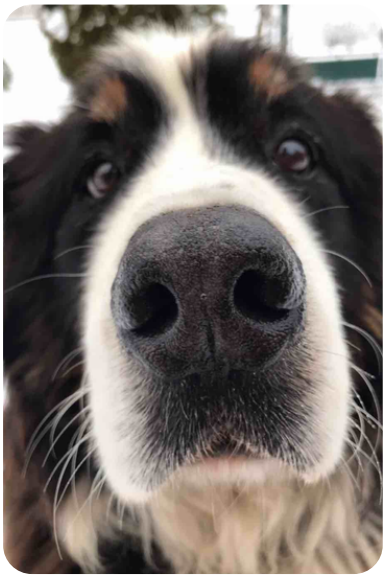
- Polož obe ruky do stredu hrudníka
- Stláčaj hrudník 5 až 6 cm 100-120 krát za minútu do rytmu „StayinAlive“
- Ak si sa učil ako to robiť, daj 2 záchranné vdychy po každých 30 stlačeniach, inak stláčaj hrudník bez prerušenia
- Stláčaj rýchlo a silno. Neboj sa, nemôžeš ublížiť
- Keď prinesú AED, okamžite ho zapni a nasleduj jeho inštukcie
- Keď príde záchranka, pokračuj pokiaľ ti nepovedia, aby si prestal
- Dobrá práca! Urobiť čokoľvek môže zachrániť život a je to vždy lepšie ako neurobiť nič.

Naše *dvojnožce, štvornožce a beznožce*

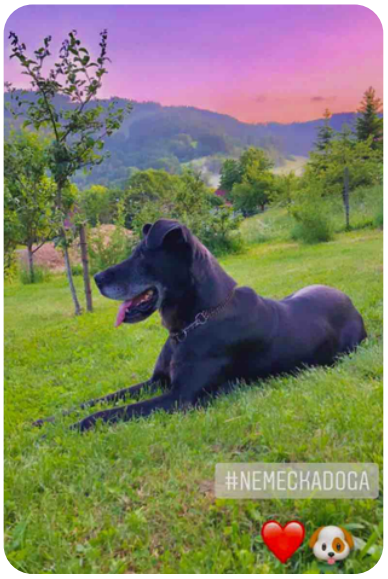

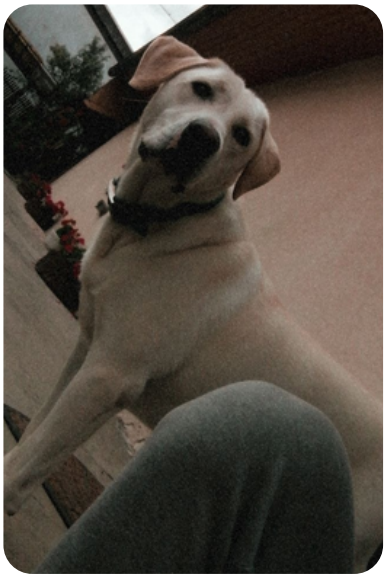

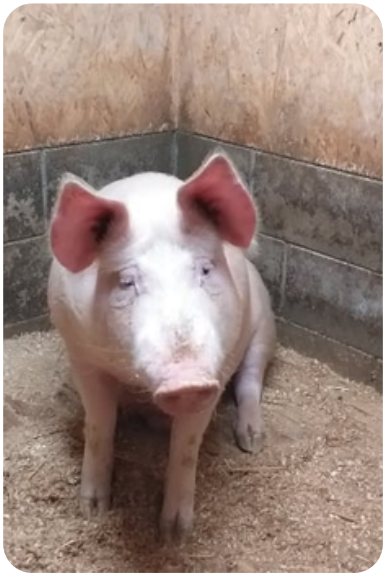

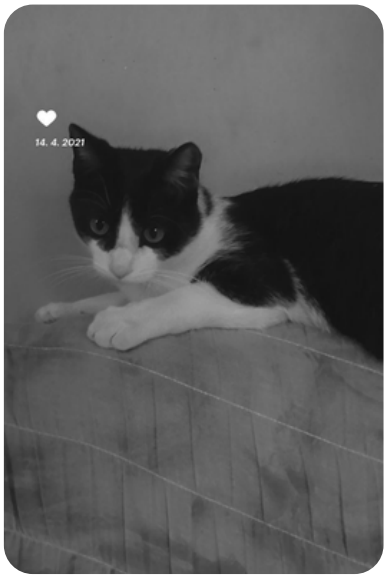

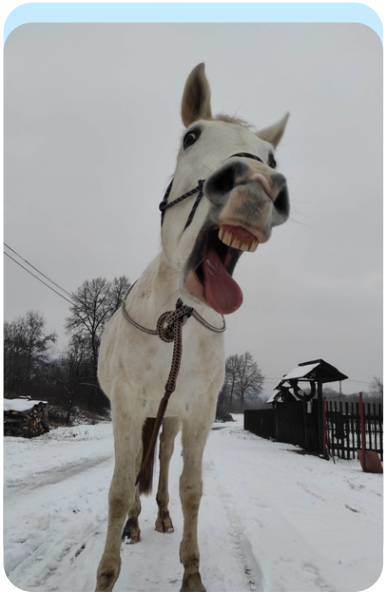

#NEMECKADOGA

14. 4. 2021

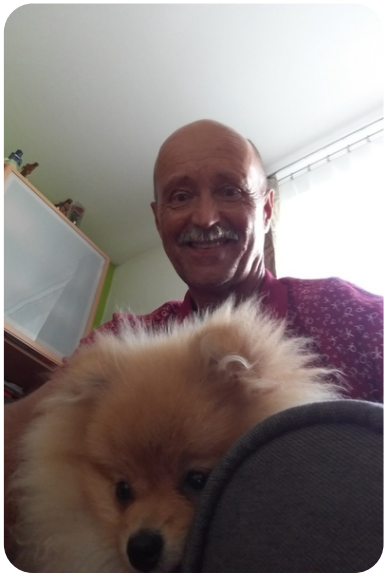

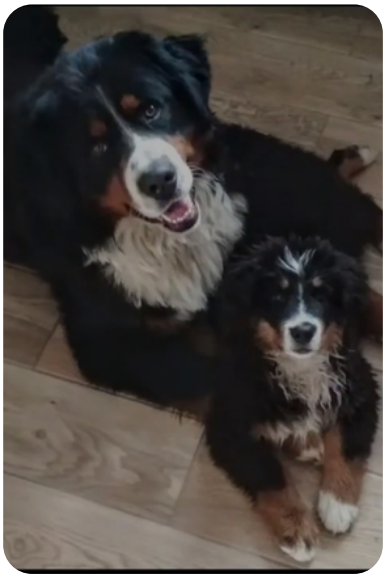

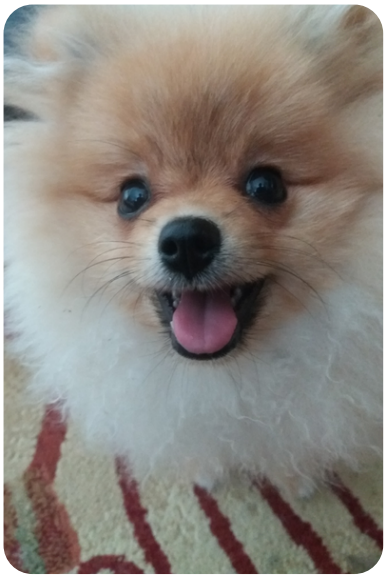
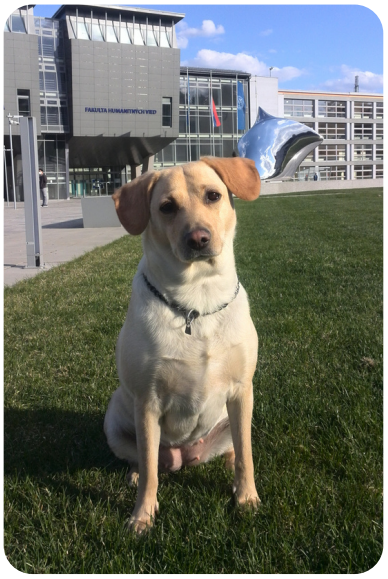

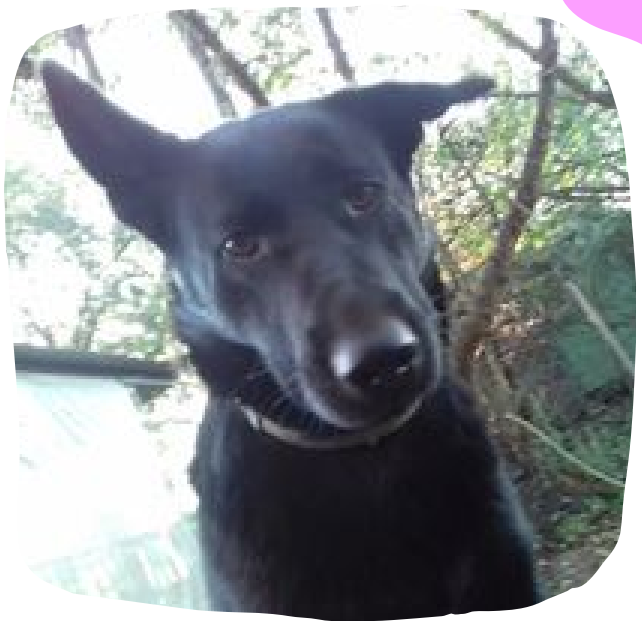

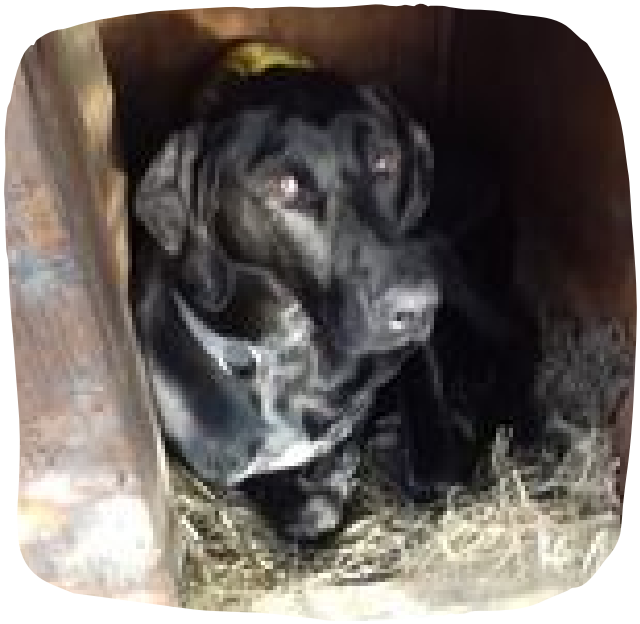

SOŠ poľnohospodárstva a služieb na vidieku v Žiline Predmestská 82 010 01 Žilina

REDAKČNÁ RADA č.1/ 2

Šéfredaktor: Karolína Ulická I.MP
Predseda redakčnej rady: Jozef Hrabovský III.V

Žiaci a pedagogickí zamestnanci našej školy

Stránka školy: https://www.sospsvza.sk/
Časopis sa vydáva od školského roku 2016/ 2017 Číslo 1/2